

BÁNYAMUNKÁS

A BÁNYA-, ENERGIA- ÉS IPARI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA - ALAPÍTVÁ 1913-BAN

J Ó S Z E R E N C S É T !

Bányásznapi, 2015, Hajdúszoboszló

Hajdúszoboszló városa volt a helyszíne az idei központi bányásznapi ünnepségnek, melyet a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, a Bányá- Energia és Ipari Dolgozók Szakszervezete, a Magyar Bányászati Szövetség, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület valamint az ünnepség házigazdája, a Magyar Földgáztároló Zrt közösen szervezett meg.

Az ünnepi elnökségi asztalnál helyet foglalt:

Kádár Andrea Beatrix a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium helyettes államtitkára, Horváth Péter János az Első Nemzeti Közszolgáltató Zrt. elnök-vezérigazgatója, Králik Gábor az MVM Földgázüzletági igazgatója, Dr. Tamaga Ferenc a Magyar Bányászati és Földtani Hivatal mb. elnöke, Szakál Tamás a Magyar Bányászati Szövetség elnöke, Rabi Ferenc a Bányá- Energia és Ipari Dolgozók Szakszervezete elnöke, Dr.

Nagy Lajos az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület elnöke, Fritsch László a Magyar Földgáztároló Zrt. elnök-vezérigazgatója, Dr. Szűcs Péter a Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Kar dékánja, és Dr. Zoltay Ákos az MBSZ főtítkára, az ünnepség levezetője.

Rabi Ferenc a BDSZ elnöke ünnepi megnyitóját követően, Kádár Andrea Beatrix helyettes államtitkár mondott ünnepi beszédet, majd az MBSZ, és az OMBKE elnöke köszöntötte a résztvevőket. Ez

után kerültek átadásra a „Kiváló Bányász”, a „Miniszteri Elismerő Oklevél” valamint a szakmai kitüntetések.

A kitüntetések átadása után bányászadok elneveztek a Miskolci Egyetem hallgatói. Az ünnepség hivatalos része a Bányász Himnusz közös eléneklésével zárult. Az állófogadáson Fritsch László a Magyar Földgáztároló Zrt elnök-vezérigazgatója mondott pohárköszöntőt.

(Az alábbiakban a megnyitó és az ünnepi beszéd szerkesztett változatát közöljük!)

Rabi Ferenc, a BDSZ elnöke

Tisztelt Bányásznapi Ünnepség! Kedves Kollégák!

A 65. Bányásznapi ünnepségre szeretettel köszöntöm a központi szakmai ünnepségünk résztvevőit, az ország bányászait, bányász nyugdíjasait és tisztelettel német RWE cég bányászkielátását. Köszöntöm a sajtó képviselőit is, itt Hajdúszoboszlón.

Hajdúszoboszlón, ahol 1924-ben a

Pávai-Vajna Ferenc geológus által kitűzött helyen lemélyítik az első számú mélyfúrást, ahonnan 1091 m mélységből 73 fokos termálvíz és 3700 m³ gázt termelnek. Ezzel megindul egy folyamat, amely azt eredményezi, hogy Hajdúszoboszló ma Európa egyik legnagyobb gyógyvízes fürdőkomplexumával rendelkezik, és hogy itt van a jelentős gáztermelés után a magyarországi földgáz tárolás és elosztás egyik központja. Azért itt, mert a szakember garda adott volt, valamint közel volt az egykori Szovjetunióból érkező import csővezeték. Az üzemi termelés az ötvenes évek során feltárt lelőhelyek kiaknázásával indul meg és 1968-ban a csúscapacitás idején 1,8 milliárd m³/év földgázt és 130 ezer tonna cseppfolyós gázterméket állítanak elő. A gázvezetékek Budapest-Albertfalváiig, illetve Ózdig vezetnek. A gáztároló építését pedig 1977-ben kezdték meg. Első alkalommal 35 éve, 1980-ban sajtoltak a kompresszorok 240 millió m³ földgázt a tározóba. Továbbfejlesztések, rekonstrukciók után 1991-ben befejezték a harmadik ütemű bővítést, a tároló jelenlegi mobilgáz-kapacitása 1640 millió m³.

Köszönjük a Magyar Földgáztároló Zrt.-nek, Magyarország legnagyobb kereskedelmi földgáztároló vállalatának és a tulajdonosi jogokat gyakorló Magyar Villamos Művek Zrt.-nek, hogy a 65. Bányásznapi ünnepség megrendezését vállalták, kiváló körülményeket teremtettek szakmai ünnepünk lebonyolításához és hogy ilyen szeretettel vártak bennünket.

A szénhidrogén iparban ünnepel a Rotary Fúrás Zrt. is, amely fő tevékenységként 80 éve kezdte meg a kitermelő kutak fúrását. 75 éve történt a lovászi boltozaton a dr. Papp Simon geológus által kijelölt fúróponton a termelés megkezdése. Ötven évvel ezelőtt 1965. július 7-én Algyőnél az egyik kútfúrásból 30 méter magasan tört fel a kőolaj. A régió jelenleg a hazai gáz- és kőolajtermelés közel harmadát adja. A sávolyi mező is 35 éve kezdte meg a működését.

A szilárd ásványbányászatban 150 éve kezdtek meg az ajkai szénbányászatot, Hantken Miksa, korának egyik legkiválóbb geológusa kutatásai alapján. Sajnos 2004-ben az utolsó bányát, az ajkacsingervölgyi is bezárt a medencében. (Folytatás a 2. oldalon)

Remények

Magyarországon nagy mennyiségben található szén. Több száz évre elegendő a lignit, sőt, a jelenlegi felhasználás mellett még ezer évre is. Van fekete kőszénünk (199 millió tonna) és barna kőszénünk (187 millió tonna) is. Az a kérdés, hogyan lehet – környezetbarát módon – hasznosítani, így szénbányász munkahelyeket teremteni. Az általunk megrendezett szakmai tanácskozásokon két irány rajzolódott ki. Az egyik az úgynevezett metángáz, tehát a szénnek vegyi feldolgozása és hasznosítása, a másik – amire a németek tettek jelentősebb kísérletet –, a szenes erőművek hatásfokának megemlése. Közel ötven százalékos hatásfokon tudnak ma már villamos áramot előállítani, szabályozó erőműként is használva az új létesítményeket.

Amennyiben a lakossági igényeket nézzük, azt tapasztaljuk, hogy a szegényebb társadalmi réteg ma már elégeti a rendkívül környezetszennyező gumiabroncsokat és egyéb hulladékokat is, hiszen a szénhez nehezen vagy egyáltalán nem jutnak már hozzá, nem tudják megvásárolni. Ezért hasznosabb és jobb lenne a környezet szempontjából is, ha olcsó hozzáférésű szén biztosítanánk a rászorulóknak. Ebben a vonatkozásban a szociális szempontok szerint biztosított kommunális szénnek lehetne nagyobb szerepe.

Három-négymillió tonnás koksizási igény jelentkezik Dunaújvárosban. A különböző vegyipari és egyéb ipari technológiákhoz jelentkezik a magas gőznyomás-igény is. Ezt nem igazán tudják gázos kazánokban előállítani. A szénbányászati koncessziós kiírásoknál az eredményesség feltétele, megítélés szerint, hogy végig gondolják a szén felvevő piacát az értékesítési szempontokat vertikumszemléletben is. Tehát, ha van egy célbánya, ahhoz kell egy célerőmű, a célerőműhöz pedig kell egy felhasználói, felvevői kapacitás is. Ebből a szempontból érdekes kísérlet lehet a dubicsányi szénbánya koncessziós kiírása, hiszen itt több tízmilliárdos beruházásról van szó. Ilyen jelentős összeget akkor fektet be valaki, és akkor kap banki hitelt, ha az üzleti tervekben kimutatható a megtérülés. Ez a beruházás azért lehet érdekes, mert már több mint 10 évvel ezelőtt kidolgoztak egy iparfejlesztési koncepciót a kistérségre vonatkozóan. A Borsodchabomban lévő vegyipari technológiához a berentei erőmű adott volna magasnyomású gőzt, melynek mennyiségét még növelni is kellett volna. Az volt az elképzelés, hogy a 26-os közút lezár, belső, vállalati út lesz és a másik oldalán a területnek egy új vegyipari bővítés valósul meg, modern technológiával, ahol keresett piaci műanyagtermékeket állítottak volna elő. Amennyiben ezt a magasnyomású gőzt megtermelik a dubicsányi szénből és kapcsolt módot villamos áramot is tudnak eladni, bizonyos mértékben hozzájárulnának a Kazincbarcika város „olcsóbb” hőellátásához, akkor ez egy versenyképes vertikum lehetne, ha a szakemberek elkészítik az üzleti terveket, akkor a megtérülés is korrekten kiszámítható. Amennyiben nincs meg az akarat, ha nincs meg a térségi, gazdasági fejlesztési koncepció és nincsenek hozzá fejlesztési pénzek, ha nem tisztázott, hogyan lehet biztosítani a szakemberhátteret, akkor nem lesz olyan beruházó, aki ezt a koncessziót megvásárolva fejleszteni, és jelentős forrásokat vonna be a következő időszakban erre a projektre. Én magam is kíváncsi vagyok, hogy a dubicsányi koncesszió milyen eredményeket hoz és lesz-e jelentkező a bányanyitásra? Nagy szükség lenne rá, hiszen jelentős számban tűntek, elsősorban szénbányászati munkahelyek Magyarországon.

Ezért is mondtam a központi bányásznapi ünnepségen, s mondom most is, hogy nem lehet kizárólag a piaci viszonyokra bízni a szabályozást. Kell ösztönzés az iparpolitikai fejlesztésekhez, az átgondolt elképzelésekhez, ha ezek megvannak, akkor a kitermelő-iparágban is prognosztizálható a jövője.

A következő évtizedek nem hiszem, hogy a szénbányászatról szólnának. A szénhidrogén-kutatásoknál, új technológiákkal, remény van arra, hogy felfedeznek kitermelhető mennyiségben gáz- és olajmezőket. Érdekes, hogy mennyire eltérőek ezek a kutatási technikák. Vannak cégek, melyek olyan területekre is visszamennek, amit egy előző vállalkozás hagyott ott, mert az ő alkalmazott technológiájukkal a földalatti ásványi nyersanyagok feltérképezése, elképzelhető, hogy eredményeket hoz a korábbi kísérletekkel szemben. Tehát inkább ezen a területen, illetve az egyéb ásványi nyersanyagok kitermelésében várható előrelépés.

Milyen módon és hogyan lehet megőrizni a földalatti szénbányászat szakmakultúráját? Nehéz megmondani. Elindult egyfajta szakmai képzés, s ez üdvözlendő, jó dolog, de igazán a szakmát a földalatti munkahelyeken lehet megtanulni. Gépesített frontfejtéseken, az egyéb más technológiák alkalmazásával együtt. Ott lehet szocializálódni. Sajnos ilyen mélyművelésű szénbánya nem igazán lesz. Láttam Bakonyoszlópon, hogy a bauxitot és az ott lévő szenet együttesen kitermelik, de az egy más, a bauxitbányászatban megszokott technológia és az eredmény nem az a mennyiség, ami korábban egy-egy földalatti szénbányából kijött. Összességében tehát az prognosztizálható, hogy a mélyművelésben termelt szén helyett egyéb más ásványi nyersanyagok hasznosítása kerül előtérbe.

A kitermelő-iparág, a bányászat az, amelyik képes több munkahelyet létrehozni, mint bármilyen más szakma, hiszen alapanyag-kitermelő tevékenységről van szó. Egy-egy bányanyitás után a feldolgozó-, építőipari munkahelyek kialakítása következik és növekszik a szolgáltatásban lévő munkahelyek száma is.

A következő évek várhatóan még a bányászat „csendesebb” időszakai lesznek. Talán most vagyunk a mélypontra, s reménykedjünk abban, hogy újabb és újabb bányászati munkahelyek még létrejöhetnek. Az a szaktudás, ami még megvan, a magyar munkaerőpiacról nem tűnik el, hogy azok a bányászok, akik még dolgozhatnak, tovább tudják adni a több generáció által felhalmozott szakmai ismereteiket.

Rabi Ferenc
a BDSZ elnöke

Rabi Ferenc ünnepi megnyitó beszéde

(Folytatás az 1. oldalról)

110 éves a dorogi kőbányászat, amely több névváltozás után a Baumit Kft. tulajdonába került és ahol a holnapi napon Nemzeti Kőbányászati Emlékhely ünnepélyes felavatására kerül sor.

60 éve, igaz, hogy Bauxitbánya Vállalat „fedőnével” kezdődött meg az uránbányászat Magyarországon. A bányászati tevékenység 1997-ben beállt, a termelés a mai napig nem indult újra. Elsősorban a Mecsekérc Zrt. munkavállalói őrzik még a szaktudást és a Regionális Hulladékkezelő néhány munkatársa.

A bükkiábrányi bányát 30 éve nyitották meg. Az évi 100 ezer tonnás kapacitás után a külfejtés és évben várhatóan már több mint 4 millió tonna lignitet ad a Mátrai Erőműnek.

Tisztelt Ünneplők!

Az ásványi nyersanyagok hasznosítása, ahogy ez az évfordulók kapcsán is kiderült, változó és eltérő módon történik. Egy alapkövetkeztetés viszont mindig igaz marad, hogy a kitermelő iparág, a bányászat a Föld kincseinek hasznosításával hozzájárulhat nemzeti össztermék növeléséhez, és mint alap iparág a bányászati termékek feldolgozásával újabb és újabb munkahelyeket hozhat létre a feldolgozó- és építőiparban és a szolgáltatási ágazatban is. A környezeti szempontok figyelembevételével, fenntartható módon is történhet a nyersanyagok hasznosítása. Ezek nélkül nincs modern társadalom, mert nincs fűtés, világítás, hiányoznának a közlekedési eszközök, informatikai szolgáltatások, az épített környezet és a kommunikáció modern eszközei.

Magyarország rendelkezik még a

szükséges szaktudással az ásványi nyersanyagok kitermeléséhez, de ennek a tudásnak, a kutatás-fejlesztésnek, innovációnak csak akkor van jövője, ha van termelés, ha van bányászat. Hazánk ugyan rendelkezik ásványvagyon-hasznosítási és készletgazdálkodási cselekvésterrel, Nemzeti Energiastratégiával, de nagyon várjuk ezek gyakorlati végrehajtását is, várjuk, hogy új bányászati munkahelyek jöjjenek létre, várjuk, hogy a tudásközpontokban felhalmozódott ismeretek hasznosuljanak és hozzájáruljanak a munkahelyek megőrzéséhez is.

A Bányászszakszervezet szervezésében ez év elején lebonyolított szakmai beszélgetés több koncessziós pályázati kiírás megjelenését vetítette elő. Várjuk, hogy a dubicsányi szénbánya koncesszió megjelenése után a jelenlegi gazdasági

környezetben lesz-e befektető, lesz-e bányanyitást eredményező hatása? Indokolt a recki nagymélységi színesfémérc kitermelése is, több mint 50 %-os állami tulajdon megőrzése mellett. Zárójelben itt említem meg, hogy Reck nagyközség polgármestere a napokban hívott fel, hogy 30 év után újra megrendezik a bányásznap ünnepséget, melynek nem várt nosztalgikus hatása van.

A négy térségi gazdasági társulástól, egyre inkább közismert nevén a bányászati klaszterektől, melyek Borsodban, Mecsek térségében, Nógrádban és Észak-Dunántúlon alakultak meg, nem a közvetlen bányanyitást, de területfejlesztést, munkahelyteremtést, kutatás-fejlesztést és az innovációt várjuk. Jó lenne, ha az európai uniós pályázati lehetőségek felhasználásával is az ásványi nyersanyagok feldolgozása megvalósulhatna. A Natura 2000 program ésszerű, az eredeti elvekkel megegyező alkalmazását, a sikeres bányászati vállalkozások működését ösztönözhetik a klaszterek. A vertikumszemlélet, a nyersanyagok minél magasabb feldolgozottsága, a bányászati termékek modern, hatékony berendezésekkel történő előállítására eredményezhet termelékenység, versenyképes piaci terméket.

Ehhez viszont kell a szaktudás, kell a bányász szakma szaktudására épülő hatóság, közigazgatási felügyelete. Bízunk benne, hogy az átszervezések után a Kormányhivatalok is megfelelően tudják segíteni a működő és a leendő bányavállalkozásokat. Együttal itt szeretném megköszönni a Magyar Bányászati és Földtani Hivatal egykori bányakapitány-ságain dolgozók munkáját.

Úgy gondolom, hogy a generációkon átívelő tudás, amely jellemző volt kőolaj- és földgázbányászatra, de megtalálható a bányáipar más területein is, az a munka – amely a föld alatt is, a külszínen is embert próbáló, sok esetben nehézségeket és fizikális megterhelést okozott – közösségeket kövacsolt össze, s ezek a közösségek erősítik ma, az átalakuló viszonyok között is a bányász társadalmat. Az a közösségi munka, az a hagyomány, amely megteremtődött, amely most tovább él a településeken, remélem, hogy a jövőben felértékeli a szakmánkat is!

A bányászok is várják a biztonságot, a kiszámíthatóságot, a kollektív szerződések és a megállapodások betartását. A teljesítményhez kötött munkabérek, közismert nevén a prémiumok a bányáiparban tradícióink alapján is fontos szerepet töltenek be a jövedelmek alakításában.

A bányászati és energetikai ágazatban dolgozók most csak a jogosat várják, remélem nem hiába.

Tisztelt Ünneplők!

A 65. Bányásznap adjon reményt, hogy a növekedés időszaka következik, a bányászunka föld alatt, külszíni bányatárságban, olaj és gázmezőkön és a földgáztárolásban egyaránt hozzájárul ehhez és ezen keresztül a bányászok, a bányász nyugdíjasok az életminőség javításához, Magyarország sikerességéhez.

Szerencse fel, a tárna vár! - mondja az egyik bányásznota.

Ennek reményében nyitom meg a 65. Bányásznap Közpointi ünnepséget.

Jó szerencsét!

Kádár Andrea Beatrix, helyettes államtitkár

Nagy tisztelettel köszöntöm a 2015. évi központi Bányásznap ünnepségen megjelent valamennyi résztvevőjét. Külön köszöntöm Hajdúszoboszlón a szénhidrogén bányászat egykori művelőit és jelenleg is aktív képviselőit.

A bányászat, hazánkban több évszázados múltra tekint vissza. Szerepe ellátás-biztonsági és nemzetgazdasági szempontból ma is elvitathatatlan. Tudjuk, hogy hosszú távú befektetés és erre különösen azoknak a figyelmét szeretném felhívni, akik erre a szakterületre készülnék tanulmányaik során. Olyan életpályát választanak, amely szokását, felfogását, értékrendjét évszázadok tradíciója formálta. Napjainkban komoly szemléletváltáson megy át ez a szakma, s ez bár új elemekkel gazdagíthatja a bányászati kultúrát, mégis nem kevés erőfeszítést, energiát, rugalmasságot, és dinamizmust igényel a szakma mai, s leendő művelőitől, egyaránt. Lényeges azonban azt leszögezünk, hogy a hazai bányászat, ugyanakkor, örökség, melyet nem engedhet veszni egyetlen generáció sem. A kormányzat hitet tett a bányászat létjogosultsága mellett, támogatja a bányászat, a bányászati kultúra fenntartását. Ezen cél érdekében tett, vagy teendő lépésekről szeretnék szólni az ünnepi beszédben, illetve reflektálni azokra a felvetésekre, melyeket Rabi Ernő úr a megnyitójában már említett.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A 2011-ben elfogadott Nemzeti Energiastratégiával létrejött végre egy olyan szakpolitikai keretrendszer, amely lehetővé tette az energia-, és klímapolitika összhangjának megteremtését, valamint a szektor szereplőinek bevonásával, az energia jövőképeinek kialakítását. Ez egy igen lényeges elem. A magyar energiastratégiáról tudjuk, hogy alapvető célja a hazai energiaellátás biztonságának hosszú távú fenntartásának és versenyképességének garantálása. E célok elérésének alapvető eszköze a hazai földgáz, kőolaj, jelentős mennyiségben előforduló szén,

lignit, nem konvencionális megújuló energiaforrások készletek, környezetvédelmi szempontból is megfelelő kitermelése és hasznosítása. A hazai ásványvagyon felkutatása és a stratégiai készletgazdálkodás feltételeinek a biztosítása, valamint a bányászat és az ezen alapuló iparágak gazdasági és társadalmi helyzetének javítása céljából sor került, már korábban, az energetikai ásványvagyon hasznosítási és készletgazdálkodási cselekvési terv kidolgozására, s ennek frissítésére és véglegesítésére is sort kerítettünk a közelmúltban. Stratégiai környezeti vizsgálat megvalósulását követően, örömmel szeretném bejelenteni, hogy még idén ősszel, tehát hamarosan a kormány elé kerülhet ez az irányadó szakmai terv. Én bízom abban, hogy a cselekvési tervet a beazonosított intézkedések végrehajtásában, a bányászati iparág fejlesztése és társadalmi megítélésének javítása biztosítható lesz.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A Nemzeti Energiastratégia végrehajtásához kapcsolódóan szeretném kiemelni, hogy tavaly év végén az országgyűlés megtárgyalta és elfogadta a bányászatról, továbbá a termőföld védelméről szóló törvénymódosításáról szóló javaslatot. A jogalkotói tevékenységgel érvényesült az a kormányzati célkitűzés, hogy a hazai bányászatban tevékenykedő vállalkozások számára kedvező környezetet jöjjön létre, s egyúttal ez ösztönzőleg hathat a hazai ásványvagyon hatékonyabb kitermelésére és ezen keresztül energiafüggségünk, külső importfüggőségünk csökkentésére. Ezen szabályozással megakadályozhatóvá vált a jogosulatlan bányászati tevékenység, az állam tulajdonába tartozó vagyon jogtalan igénybevétele, a hasznosítás céljából történő felhasználása. Emellett a bányafelügyelet engedélyezési hatáskörébe kerültek az ásványvagyon-gazdálkodási célokat szolgáló termelést elősegítő, szénhidrogén-bányászati technológiai műveletek, így különösen rétegrepszítés, rétegszivárgás, víz és gázbesajtolás, rétegenergia

pótlás engedélyezése. A jogalkotó tevékenység mellett, a tárca részéről, kiemelt figyelmet szenteltünk a bányászati koncessziós pályázatoknak. A nemzeti fejlesztési miniszter eddig összesen három alkalommal írt ki bányászati koncessziós pályázatokat. Az első kör tanulságai alapján egyszerűsítettük az eljárásrendet, a befektetői érdeklődés növekedése és az elvárásokkal való jobb harmonizáció érdekében. Az eredmények és visszajelzések alapján megállapítható, hogy a kialakított bányászati koncessziós rendszer összhangban áll a nemzetközi gyakorlattal, a befektetők számára reális feltételeket támaszt, és egy nagyon fontos szempont, az átláthatóság biztosítható általa. Emellett, pénzügyi feltételrendszer versenyteretése révén, a költségvetés számára is érdemi bevételeket generált. Számokkal igazoltan ez az alábbiakat jelenti. Az első két koncessziós kör esetében tizennégy pályázati felhívásra, tizennégy pályázattal, ennek nyomán kilenc terület esetében kötöttünk szerződést a nyertes pályázókkal. Ez összesen három és fél milliárd forint nettó koncessziós díjat jelentett a központi költségvetésbe kerülve. Ezen eredményekhez jelentős mértékben hozzájárult a Magyar Bányászati és Földtani Hivatal továbbá a Magyar Földtani és Geofizikai Intézet tevékenysége is. Ezek az intézkedések nélkülözhetetlen funkciót töltenek be a vállalkozók és a befektetők részére történő adatszolgáltatásokkal, továbbá a pályázókkal történő folyamatos kapcsolattartással. Lényeges arra is kitérni, hogy az adatszolgáltatás, az ásványi nyersanyagok hasznosítása lehetőségének támogatása mellett, szintén generált bevételeket. A koncessziós pályázati rendszer beindításával az adatszolgáltatások díjából származó bevétel, az évek során meg többszöröződött, s 2015 évben, eddig már meghaladta százmillió forintot is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Az első két koncessziós kör után, idén tavasszal ismét megjelent a nemzeti

fejlesztési miniszter legújabb pályázati felhívása. E között, kilenc terület esetében, szénhidrogén-kutatására, feltárására és kitermelésére, továbbá, Dubicsány tekintetében barnaköszén feltárására és kitermelésére is egy pályázat. A pályázatok benyújtási határideje ebben a hónapban jár le (2015. szeptember 23-24). Igaz ugyan, hogy az elmúlt fél évben, a nemzetközi piacokon, alacsonyabb árszinten stabilizálódott szénhidrogén árak valóban nagy kihívást jelentenek a pályázat sikere szempontjából, mert az olaj és gázipari vállalatok a kutatás-termelésre

fordítható beruházási költségeket számottevően csökkentették. Ugyanakkor a szaktárca által deklarált célja továbbra is a befektetői kör és érdeklődés szélesítése, növelése. Bízunk benne, hogy fontos támogatást jelent ebben az a kormányzati kezdeményezés, mely eredményeként az országgyűlés tizenkettőtől kettő százalékra csökkentette a nem konvencionális földgáztermelés után fizetendő bányajáradékot. Lényeges kiemelni, hogy a bányavállalkozók ösztönzésére kísérleti jelleggel kiírt barnaköszén-koncesszió esetében a pályázóknak a szénhidrogénekre vonatkozó koncesszióhoz képest jóval kedvezőbb

pénzügyi feltételeket kell majd teljesíteniük. Alacsonyabb maga a koncessziós díj is. Úgy vélem, hogy az első szénbányászati koncesszió tapasztalatai nagyon fontos indikációt adtak arra vonatkozóan, hogy a mélyművelés szénbányászat iránt, majd milyen befektetői érdeklődésre lehet számítani a jövőben. A gazdaságos kitermelés feltételei hogyan állnak fenn, milyen körülmények között lehetséges. Azért lényeges, mert a szénvagyon kitermelése, felhasználása csak olyan szigorú környezeti és klímavédelmi előírásoknak megfelelő technológiák alkalmazásával és tájvédelmi szempontok figyelembevételével lehetséges, amik azért, ebből a szempontból nem olcsóvá teszik a tevékenységet, hanem inkább ellenkező irányba hatnak.

A hazai szénbányák újrainyitása, ugyanakkor, nemzetgazdasági és ellátás-biztonsági jelentőséggel bír. A hazai készletek nagyobb mértékű hasznosításával energetikai importfüggőségünk csökkenthető, s munkahelyek hozhatók létre, továbbá infrastrukturális fejlesztésekkel is járnak. Természetesen a szénbányászat működése piaci alapon nyugszik, így az állam, a kormányzat alapvető szerepe a szabályozási környezet megteremtésén keresztül jelenik meg, ezen keresztül tudjuk igazán befolyásolni a bányászati tevékenységet. Jelentős mennyiségben kitermelt szén közel húsz-harminc százaléka kerülhet a lakossághoz, a fennmaradó hetvennyolcvan százaléka, az új technológiák nyomán, alapvetően, por formájában, már erő művi hasznosításra alkalmas. Így ezekből az következik, hogy a szénbányák megnyitása esetében, amennyiben a kitermelés során jelentős mennyiségű, erő művi hasznosításra alkalmas szén keletkezik, úgy szén erőművek építésével is számolni kell. A hazai szén és lignitvagyon, természetesen, vegyipari alapanyagként is egyre fontosabb szerephez juthat, ez is mindenféleképp lényeges pont a jövőképek alakítása szempontjából. (Folytatás a 3. oldalon)

Kitüntettjeink

Hajdúszoboszló, 2015. szeptember 3.

„Kiváló Bányász” kitüntetésben részesült:

Balog Gábor János a Mátrai Erőmű Zrt. Visonta Bánya vezető elektrikusa. **Bódi Zsolt** a Mátrai Erőmű Zrt. Visonta Bánya mozgó üzemeltetője. **Bodnár András** a COLAS Északkó Kft. bányászati gépkezelője. **Csaba Zsolt** a Magyar Horizont Energia Kft. gázgyújtó, gázélező berendezés és kút kezelője. **Csányi István** a MOL Kutatás-Termelés TA MOL termelési szakértője. **Demeter Tamás** a Kvarchomok Kft. felelős műszaki vezetője, ügyvezető igazgatója. **Gál József** Mátrai Erőmű Zrt. Visonta Bánya gépmestere. **Gazdicskó Mihály** a Perlit-92 Kft. rakodógép kezelője. **Hargitai László** a Mátrai Erőmű Zrt. Bükkábrányi Bánya Szállítás és Gépjármű részlegvezetője. **Herold László** a KT DMT MOL Algyő Főgyújtó műszakfelelőse. **Lados Csaba** a Nitrokémia Zrt. Gyöngyösorszi fióktelep gépkezelő karbantartója. **Menyhárt József** a Rotary Fűrési Zrt. főfűrőmestere. **Mógor István** az MB 2001 Kft. fűrési technikusa. **Molnár Gábor** a MOL Nyrt. KTD Délmagyarországi termelés műszakvezetője. **Nagy Balázs** Csaba a Readimyx Lesence Kft. TMK szerkezeti lakatos. **Óvári Gyula** a Magyar Földgáztároló Zrt. csoportvezetője. **Petyovszki Zoltán** a Lasselsberger Hungaria Kft. **Lasbra Bányá** TMK lakatos. **Rokolya Balázs** Magyar Földgáztároló Zrt. termelőmestere. **Schmidthoffer Imre** a KÓKA Kft. Iszkaszentgyörgyi Dolomitbánya hegesztője. **Soltész István** a MOL Nyrt. KMT Hajdúszoboszlói Gázüzem műszakfelelőse. **Szabó Attila** a Vértesi Erőmű Zrt. Márkushegyi Bányauzem szakvezető v. **Szabó Ferenc** a Mátrai Erőmű Zrt. Bükkábrányi Bánya hányómestere. **Szabó Richárd** a Duna-Dráva-Cement Kft. robbantásvezetője. **Szalai Ferenc** a Nitrokémia Zrt. Gyöngyösorszi fióktelep gépkezelő karbantartója. **Takács Lajos** a Magyar Földgáztároló Zrt. kompresszor és gázélező-berendezés kezelője. **Tárnok Lajos** az EOSZÉN Kft. földalatti termelő v. **Tóth András** a Magyar Földgáztároló Zrt. Hajdúszoboszlói Földalatti Gáztároló műszakfelelőse. **Tóth Zoltán** a Magyar Horizont Energia Kft. gázgyújtó-gázélező-berendezés és kútkezelője. **Veresné Miskolci Rita** a MECSEKÉRC Zrt Vezérgazgatóság projektmérnöke. **Veréb Zakar István** az OMYA Hungaria Kft. nehézgépkezelője.

„Miniszeri Elismerő Oklevél” kitüntetésben részesült:

Árva Lajos a MOL Nyrt. KT Termelés Kardoskút-Battonya termelőmestere. **Farkas Emese** a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal bányafelügyeleti mérnöke. **Kovács János** a Vértesi Erőmű Zrt. Márkushegyi Bányauzem biztonsági aknáza. **Kovács Lajos** a Pest megyei Kormányhivatal bányafelügyeleti főmérnöke. **Krizsanyik János** a COLAS Északkó Kft. üzemeltetője. **Lamos Jenő** a Borsod-Abaúj-Zemplén. Megyei Kormányhivatal bányafelügyeleti referense. **Livo László** a Marketinfo Mérnökiroda ügyvezetője. **Magyar Gábor** a Rotary Fűrési Zrt. szektor igazgatója. **Magyar László** a Magyar Földgáztároló Zrt. villamos üzemviteli szakértője. **Mátéfi Sándor** a Vértesi Erőmű Zrt. Márkushegyi Bányauzem szakvezető csapatvezető v. **Nagy Endre** a Baranya

Megyei Kormányhivatal bányafelügyeleti főmérnöke. **Nagy Gábor** a KKK-GAS Services Kft. ügyvezetője. **Rőczeyné Takács Anikó** a Veszprém megyei Kormányhivatal bányafelügyeleti főmérnöke. **Varga Anett** a Magyar Bányászati és Földtani Hivatal Földtani Hivatal adattári szakreferense.

A „MAGYAR BÁNYÁSZATÉRT” szakmai emlékérem és Jubileumi plakett kitüntetésben részesült:

Horváth Zoltán főosztályvezető a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium Energiagazdálkodási és Bányászati Főosztály vezetője a bányászati államigazgatási irányításában, felügyeletében végzett kiemelkedő szakmai tevékenysége elismeréséül.

László Zoltán vezérgazgató a Rotary Fűrési Zrt. fennállásának 25 éves jubileuma alkalmából, a vállalkozás sikere érdekében végzett kiemelkedő szakmai munkája elismeréseként.

Fritsch László a Magyar Földgáztároló Zrt. elnök-vezérgazgatója, a Hajdúszoboszlói Földgáztároló 35 éves jubileuma alkalmából, a vállalkozás sikere érdekében végzett kiemelkedő szakmai munkája elismeréseként.

Szakál Tamás a MOL Nyrt. kutatás-termelés igazgatója a szénhidrogén bányászati jeles évfordulója, Lovászi 75 éves, Algyő 50 éves, Sávoly 35 éves jubileuma alkalmából, a kőolaj és földgáz bányászati sikere érdekében végzett kiemelkedő szakmai munkája elismeréseként.

Illy Gábor ügyvezető igazgató a BAUMIT Kft. fennállásának 25 éves, illetve a dorogi mészkőbánya 110 éves jubileuma alkalmából, a vállalkozás sikere érdekében végzett kiemelkedő szakmai munkája elismeréseként.

A BÁNYAIPARI ÁGAZATI PÁRBESZÉD FEJLESZTÉSÉÉRT „ARANY EMLÉKÉREM” kitüntetésben részesült:

Dr. Valaska József a Magyar Bányászati Szövetség korábbi elnöke, - a Mátrai Erőmű Zrt. Igazgatósága elnökeként - a hazai ágazati párbeszédrendszer kialakításában és működtetésében végzett kiemelkedő munkája elismeréséül.

Kitüntetését később veszi át! „Bányász Szolgálati Oklevél” kitüntetésben részesült:

45 ÉVES SZOLGÁLATÉRT
Dr. Baksa Csaba a Mineralholding Kft. ügyvezetője. **Gábor Oszkár** a Basalt - Középkő Kőbányák Kft. nehézgép kezelője. **Gyöngyösi István** a Lasselsberger Hungaria Kft. Nyékládházi Kavicsbánya villanyszerelő csoportvezetője. **Nyírsnyik László** a Rotary Fűrési Zrt. EBK előadója. **Dr. Zoltay Ákos** a Magyar Bányászati Szövetség ügyvezető főtitkára.

40 ÉVES SZOLGÁLATÉRT
Budai József a MECSEKÉRC Zrt. dozimetriks operátora. **Hornyák Dávid** az Észak-dunántúli Vízmű Zrt. üzemvezetője. **Dr. Ladányi Gábor** a Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Kar tanszékvezetője. **Morvai István** az OMYA Hungaria Kft. diszpécser. **Nagy Sándor** a Kvarchomok Kft. ügyvezető igazgatója. **Tanka László** a Rotary Fűrési Zrt. főfűrőmestere. **Teknyős Péter** a GEOINFORM Mélyfűrési Információs Szolgáltató Kft. kútvizsgálati senior csoportvezetője.

35 ÉVES SZOLGÁLATÉRT

Bodnár József a Perlit 92' Kft. műszakvezető, robbantás-vezetője. **Germus Bertalan** a NITROKÉMIA Zrt. üzemvezetője. **Iván János** a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal bányafelügyeleti főmérnöke. **Kiripolszki Jánosné** a Pest Megyei Kormányhivatal főmunkatársa. **Olasz József** a Bányavagyon Hasznosító Közhasznú Kft. műszaki referens. **Szabados Csaba** a GEOINFORM Mélyfűrési Információs Szolgáltató Kft. senior szelvényezője. **Tóth László** a Perlit 92' Kft. lakatos, szakszervezeti titkára. **Vörösi Csaba** a Rotary Fűrési Zrt. főfűrőmestere.

30 ÉVES SZOLGÁLATÉRT
Könye Károly a Kvarchomok Kft. bányamestere. **László Mihály** a Pest Megyei Kormányhivatal bányafelügyeleti mérnöke. **Nagy János** a Veszprém Megyei Kormányhivatal bányahatósági főmérnöke. **Rofrits Vilmosa** Nitrokémiai Zrt.

25 ÉVES SZOLGÁLATÉRT
Dr. Káldi Zoltán a Veszprém Megyei Kormányhivatal főosztályvezetője. **Kertész László** a Veszprém Megyei Kormányhivatal bányászati osztályvezetője. **Dr. Márai Ferenc** a Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Kar dékán-helyettese.

„Bányamentő Szolgálati Oklevél” kitüntetésben részesült:

25 ÉVES SZOLGÁLATÉRT
Hóbor Imre a Vértesi Erőmű Zrt. Márkushegyi Bányauzem bányamentő műszerész csoportvezetője.

15 ÉVES SZOLGÁLATÉRT
Molnár Lajos a Vértesi Erőmű Zrt. Márkushegyi Bányauzem villamos szakvezető, bányamentője. **Pintér Tamás** a Vértesi Erőmű Zrt. Márkushegyi Bányauzem körletaknász, bányamentője. **Török Béla** a Vértesi Erőmű Zrt. Márkushegyi Bányauzem bányamentője osztályparancsnoka.

A Bányá-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezete Elnöksége a településen élő aktív- és nyugdíjas bányászok közösség támogatásáért, a bányász emlékek és hagyományok ápolásáért a helyi szervezetek javaslatára emléklapot és ezüst bányászgyűrűt adományoz **Hiesz György** úrnak Gyöngyös város polgármesterének. **Kukoróné Bihari Aranka** asszonynak Felsőnyárad község polgármesterének.

A Bányá-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezete Elnöksége a bányász kulturális örökség és hagyományörzés terén végzett kiemelkedő munkásságának elismeréseként Művészeti Nívódíjat adományoz a **Perecesi Bányász Fúvószenekar** és a zenekar karnagyja **Kovács Miklós** részére. Az Edelenyi Férfikórus és a kórus vezetője **Juhász Andorné** részére. **Nagy Tibornak** a Magyarországi Bányásztelepülések Szövetsége és a Szuhavölgyi Bányászlatka Települések Szövetség egyik alapítója részére. **Hadobás Sándornak** a rudabányai Gvadányi József Városi Művelődési Ház vezetője részére, a bányászati értékek kutatása és szakmai publikációs tevékenysége elismeréséül. **Németh Évának** az Országos Bányász és Kulturális és Hagyományörző Szövetség elnöke részére, több évtizedes bányászati hagyományörző tevékenysége elismeréséül.

OMBKE emlékérem kitüntetésben részesült Huszti Béla az Ormoszén Zrt igazgatója, kiemelkedő egyesületi támogatása elismeréseként.

(Folytatás a 2. oldalról)

Fontosnak tartjuk, a kormányzat részéről, hogy felkutassuk és kiválasszuk azokat a megoldásokat, melyeknek a segítségével a lehető legmagasabb, legnagyobb hozzáadott értékkel és nyereséggel hasznosulhat a gazdaság számára a kitermelt szén, vagy ásványi nyersanyag, s amellyel hosszútávon biztosítható a bányászati munkahely-megtartó képessége. Említésre került Recsk. Itt is egy megvalósíthatósági tanulmány elkészítése van folyamatban, amely, alapvetően, ezen projekt esetében, nagyon fontos szempontrendszer alapján határozhatja meg azt, hogy hogyan léphetünk előre ebben a kérdésben. Célunk: Magyarország folyamatos növekedése, melyhez jelentős mértékben képes hozzájárulni a bányászat.

Hölgyeim és Uraim!

A kormányzat részéről folytatjuk az energiastratégia céljaival összhangban álló munkánkat. A bányászati tradícióinak, több évszázados technikai tudásának megőrzését és a szakma utánpótlását kívánjuk biztosítani, azzal a tavaly indított v. **Magyarország** folyamatos növekedése, melyhez jelentős mértékben képes hozzájárulni a bányászat.

Fejlesztési Minisztériumon belül, a bányászati ügyekben hatáskörrel rendelkező Energiagazdálkodási és Bányászati Főosztály immár a nevében is jelzi a kompetenciájába tartozó szakterületnek a jelentőségét. Korábban nem így volt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Vendégek!

A hazai ásványvagyon-gazdálkodás részét képező szénhidrogének tekintetében, a kormányzat legjelentősebb energetikai feladata továbbra is a földgázellátás folyamatos és zavartalan biztosítása. A lakosság és ipari fogyasztók ellátásbiztonságának szavatolása érdekében alapvető fontosságú, a hazai kitermelés és az import mellett, az ország gáztárolói kapacitásának hatékony gazdálkodása, így a hajdúszoboszlói földgáztároló immár harmincöt éves megbízható működése is. Különösen nagy öröm számunkra, az, hogy a szénhidrogén-bányászat hazai bölcsőjének számító Hajdúszoboszlón vehetek részt a központi Bányásznapon, s külön megtiszteltetés lesz számomra, hogy az ünnepség keretén belül miniszteri kitüntetések adhatók át a szakma jeles képviselőinek.

A bányásztársadalom kitartását, áldozatos munkáját, tisztelettel szeretném megköszönni. Hivatásuk iránti elkötelezettségük megőrzéséhez jó egészséget, a hazai bányászatban rejülő lehetőségek kihasználásához pedig mindannyiuknak hatékony párbeszédet, s eredményes szakmai munkát kívánok.

Jó szerencsét!

Kőbányászati emlékhely, Dorogon

A 65. Bányásznapi alkalmából, szeptember 4-én, Dorogon, felavatták a Nemzeti Kőbányászati Emlékhelyet. Az emlékhelyet az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület kezdeményezésére a Baumit Kft. építette számos magyar bányavállalat közadakozásának felhasználásával, a százötödik éves dorogi mészkőbányászati jubileumi évében.

A dorogi mészkőbánya tulajdonosa, a Baumit Kft. a város önkormányzatával együttműködve tavaly pályázatot írt ki egy kőbányászati emlékmű tervezésére, amelynek első helyezettje Maurer-Klimes Attila terve lett. Ez az alkotás a központi eleme az emlékhelynek, amely mindenki által látogatható helyen, a Baumit bányája és központja előtti területen épült meg.

BÁNYÁSZNAP MÁR CSAK EMLÉKEZÉS

Három napig együtt ünnepeltek a bányászok

Évfordulót ünnepeltünk ismét: a 65. bányásznapot, a bányászok rangos eseményét. Azt a napot, amelyen Ajka városa a tisztelet és megbecsülés jeleként köszöntötte a föld mélyének egykori munkatársait, a szén kitermelőit, felszínre hozóit, akik egész életüket a bányászat szolgálatában tevékenykedve ma már megérdemelt pihenésüket töltik.

Bányászcsaládok, rokonok, ismerősök, barátok – több százan – vettek részt a háromnapos ünnepségsorozaton, ahol Ajka város önkormányzata támogatásával az Ajkai Bányász Nyugdíjas Szakszervezet, a Padragi Bányász Nyugdíjas Szakszervezet, a Bányászokért Alapítvány Kuratóriuma, a Padragi Bányász Hagyományörző Kör, a Csingervölgyért Egyesület, a Bódéért Hagyományörző Egyesület, az Ajkai Bányász Hagyományörző Klub, a Bányász Kulturális Egyesület és a Nagy László Városi Könyvtár és Szabadidő Központ szervezésében tartották a 65. bányásznap ünnepséget.

Életüké vált az egymásra utaltság. Az idei bányásznap rendezvények első napján, pénteken a padragkúti bánya bejáratánál kilenc éve felállított emlékműnél tisztelegtek a bányászok bátor helytállása előtt. Az ünneplők elénekelték a Bányász Himnuszt, majd Heiter Rudolf egykori vjáj szavalata után Blaskó Sándor, a Bányász Szakszervezet titkára emlékezett volt munkahelyükre, amely tisztas munkát, megélhetést biztosított számukra. Emlékezett arra a huszonhárom bányásztársukra, akiket munkahelyi balesetben vesztek el. Emlékezett azokra a bányásztársaikra, akik az egyre idősödő bányásztársadalomból már nem lehetnek közöttük. Már tizen-

mélybe szövődő és eltéphetetlen barátság – fogalmazta meg ünnepi gondolatait Blaskó Sándor. Koszorúzás zárta a megemlékezést az ajkai önkormányzat, bányász szakszervezetek, nyugdíjas klubok, civil szervezetek részvételével.

A bányászat meghatározó szerepe Ajka életében

A második napon, szombaton reggel, a bányászok főnapján az Ajka Városi Bányász Fúvózenekar rendezett zenés ébresztőt a város különböző pontjain. Pattogós indulóikkal, az alkalomhoz illő dallamaikkal körbejárták Padragkút, Ajka belváros, a Bányásztelep, valamint Csingervölgy utcáit.

Dél előtt az alsócsingeri Bányász Emlékparkban, az Ármin-bánya dolgozóinak emlékére állított szobor mellett hangzott fel ismét a Bányász Himnuszt. Győr Sándor, a Bányászokért Alapítvány elnöke ünnepi beszédében Csingervölgy múltját idézte fel, hogy a mai fiatalok is tudják, mit jelentett bányásznak lenni, és a szénportól fekete bányászok életét állította példaként a hallgatóság elé. Kihangsúlyozta, hogy a város bányászai országosan is elismertek voltak, többeket Kossuth- és Állami Díjjal tüntettek ki. A város egyik büszkesége, a Bányászati Múzeum ötven éve fogadja az ipartörténet iránt érdeklődőket.

Majd koradélután csendbe burkolózt a Parkerdő. A Bányászati Múzeum kertjében a szénbányászat és erőműves áldozatok emlékére felállított kopjafánál lehajtott fejjel tisztelegtek a vendégek az előtt a 175 ember márványba vésett emléktáblája előtt, akik társaikhoz hasonlóan bizakodva szálltak le a föld mélyébe, de feljönni már nem tudtak többé, befejezetlenül hagyták életük

ték el az emlékezés és tisztelet koszorúit.

Ezt követően a város központjában, a Hild-parkban, az 1984-ben felállított, Marton László szobrászművész által alkotott bányászemlékműnél hajtottak fejet és emlékeztek az egykor virágzó iparágra, azokra a bányászokra, hősi munkájukra, akik nap mint nap leszálltak a föld alá. Az emlékműnél a Bányász Hagyományörző Nyugdíjas Klub kórusa adott műsort, majd az előbbi helyszínekhez hasonlóan ugyanazzal a szereplőkkel itt is koszorúzással zárult a megemlékezés.

mel, szeretettel szórakoztatják a közönséget.

Az ajkai együttesek műsorát követően dr. Káldi Zoltán veszprémi bányakapitány, a Veszprém Megyei Kormányhivatal főosztályvezetője, volt balinkai bányász lépett a mikrofonhoz és mondott ünnepi köszöntőt. Hangsúlyozta, hogy a bányászat Ajka történelmétől elválaszthatatlan, sőt a bányászok védőszentjének, Szent Borbálának a képe ott van a város címerében, szobra pedig a város főterén, a Művelődési Központ előtti parkban, valamint Padragkúton a Kegyeleti és

tisztelet és megbecsülés a hősöknek. Bár a bányászat befejeződött az ajkai bányákban, a bányászok, a szakma híven őrzi az emlékeket, a dicső múltat. Végül, de nem utolsó sorban az ajkai bányászok mellett szeretném köszönteni a bauxit és mangánérc bányászokat is, akik a környező településeken, Úrkúton a mangánbányában jelenleg is folytatják tevékenységüket – fogalmazott dr. Káldi Zoltán.

A bányász második otthona volt munkahelye

Az évforduló harmadik napjára, vasárnapra is jutott bányásznap ünnepély. Dél előtt az ajkai Jézus Szive Katolikus Templomban tartottak ünnepi szentmisét a már eltávozott és a még élő bányászokért. Bakos Frigyes plébános nagy szeretettel beszélt az ajkai bányászokról. Hangsúlyozta: melegsívv emberek ismert meg bennük, s azt a tiszteletet, amit ő adott számukra, százszorosán kapta vissza tőlük.

Délután a padragkúti Bányász és Kegyeleti Parkban lévő Borbála szobornál a Civil Fórum Padragkúti Egyesület rendezésében szépszámmal, tisztelegtek az egykori bányászok, családtagok, vendégek a padragi bánya munkahelyi balesetben, a természet vad erőivel vívott harcban életüket vesztett huszonhárom bányász előtt. Az emlékműsor a Bányász Himnuszt csodálatos dallamaival kezdődött, majd a helyi Padragi Bányász Férfikórus szépen hangzó bányászdalokat énekelt. A műsor további részét Bíró Józsefné szavalata színesítette.

Puskás Károly önkormányzati képviselő mondott színvonalas, a bányászat történetét átélő emlékbeszédet. Szavai csak a bányásztárról, a bányászokról szóltak. Elmondta, mit adott számukra a bánya, mit hagyott hátra, és mekkora hiányt okozott megszűnése anyagilag és érzelmileg egyaránt. A bányász, ha leszállt a mélybe, félig-meddig hazament, hiszen második otthonának, családjának tartotta munkahelyét. – A szénbányák működésük során nemcsak kenyeret és megélhetést adtak az itt élőknek, hanem közösségformáló erejükkel felvirágoztatták az őket magukénak érző településeket. A bányászat fellendítette a kulturális- és sportéletet, biztosította az itt élők számára a jövőt, a megélhetést több generáció számára. A bányabezárást követően is itt élnek közöttünk ők, a volt bányászok. Szinte mindegyikünk rokonságában, baráti körben találkozhatunk bányásznyugdíjossal, volt bányással, hajdani bányász nagyszülő emlékével. Büszkék vagyunk rájuk, mert ők teremtették meg mindazt, ami ma számunkra természetes. Ők kovácsolták egybe a közösség erejét az ajkai szénmedence bányáinak kis településeit.

Az ünnepi beszéd után Ajka város önkormányzata, helyi pártok, a Bakonyi Erőmű, nyugdíjas szakszervezetek, nyugdíjas klubok, civil szervezetek képviselői helyezték el a megemlékezés koszorúit. A településen élő magánszemélyek is virágcsokrokkal, mécsesekkel tisztelegtek bányász múltunk és az elhunytak előtt.

Az idei bányásznap is bizonyította, hogy Ajka városa nem feledkezik meg a bányászokról, azokról az emberekről, akik áldozatot vállalva, erejüket, szabadidejüket zokszó nélkül nem kímélve, hűséggel és reménnyel telve termelték „az ipar kenyerét”, hogy a lakosság ne szűkölködjék energiában. És nehéz munkájuk mellett még – a közösség érdekében, annak javára – rengeteg társadalmi munkát is végeztek. És emlékezett azokra a bányászokra, akik a munkában, kötelességteljesítés közben áldozták életüket! A háromnapos ünnepségsorozaton felemelő érzés volt, s látszott az embereken, hogy az ajkaiak szívvel a bányászat soha nem fog meghalni!!!

Tollár Sándor

A kulturális bemutatók során egyszerre hallhattuk énekelni a fellépő együtteseket, amint a Bányász Himnusszal megnyitották a belvárosi rendezvényt. A további programban a Bányász Hagyományörző Nyugdíjas Klub énekkara, Borostyán Bányász

Emlékparkban. A város központjában lévő katolikus templom és a csingeri kápolna tornyából naponta tizennégy órakor felhangzik a Bányász Himnuszt harangjátéka. – Ma ünnepeljük a 65. Bányásznapot, amely egybeesik az ajkai bányászat kezdetének 150. évfor-

nyolc éve bezárt a padragi bánya, de szívükben még tovább él munkahelyük szeretete. – Aki egyszer eljegyezte magát ezzel az emberpróbáló, naponta újabb és újabb kihívásokat jelentő szakmával, annak élete örök élményt adó részévé válik a bányászat. Életüké vált az egymásra utaltság, a szolidaritás, a

sok megkezdett feladatát. A Bányász Fúvózenekar térzenéjének felhangzásakor sok-sok évre visszatekintő pillanatot idéződött fel a bányagépek között. Ajka város önkormányzatának, a Bakonyi Erőmű Zrt., a bányász hagyományörzők, a bányász szakszervezetek, civil szervezetek képviselői helyez-

Férfikar, Forrás Női Kar, Padragi Bányász Férfikórus, Ajka-Padragkút Néptáncegyüttes lépett fel. Jól szórakoztak a nézők a kitűnően összeállított kultúrális programon, az egész rendezvény a felhőtlen szórakozásé volt. A fellépő ajkai együttesek hangulatos, kitűnő produkciójukon látszott, hogy öröm-

dulójával. Ajkán 139 évi eredményes működés után tizenegy éve végleg megszűnt a szénbányászat. Csak a termelés fejeződött be, a dolgozók többsége él és emlékezik. A bányászatnak meghatározó szerepe volt Ajka fejlődésében. A település mindig számíthatott lelkes munkájukra, s ennek következtében vált gondozottá, virágokkal díszítetté és Hild-érmessé a város. Ajkának és környékének a fejlődést, az életet jelentette a szén, s ennek következményeit ma is élvezik. – mondta az ünnepség szóno-ka. Beszéde további részében szólt azokról az emberekről, akik naponta életüket kockáztatva mentek a föld alá. Megemlékezett a kemény munka áldozatairól is, akik soha nem jöttek fel a bányából, előtűnt fejet hajtott és kijelentette: mindig emlékezni fogunk rájuk. – A halálos kimenetelű bányász-rencsétlenségek közül kiemelkedik az 1909. január 14-ei Ármin-aknai bányatűz, amelyben ötvenöt bányász lelte halálát a mélyben. A munkahelyi balesetekben elhunyt bányásztársaink száma 184 fő. Nevüket a Bányászati Múzeum kertjében dr. Pera Ferenc, a Veszprémi Szénbányák egykori vezérigazgatója által készített kopjafa körül elhelyezett márványtáblák őrzik. Örök

Ünnepélyes Kari Tanács ülés

A Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Kar 2015. szeptember 4-ei Nyilvános Ünnepi Kari Tanács ülésén tartotta az elsőéves hallgatók eskütételét és hallgatóvá való fogadását.

A 2015/2016 - es tanévben sikeres felvételi eljárás keretében BSc: Műszaki Földtudományi Alapszak 50 fő. Környezetmérnöki Alapszak 11 fő. Földrajz Alapszak 13 fő. MSc: Magyar nyelvű földtudományi mérnöki mesterszak 6 fő. Angol nyelvű földtudományi mérnöki mesterszak 6 fő. Geográfus mesterszak 10 fő. Angol nyelvű hidrogeológus mérnöki mesterszak 9 fő+ 6 SH (SH= Stipendium Hungaricum. A

Stipendium Hungaricum, Magyarország Kormánya által, a „keleti és déli nyitás” külpolitikája jegyében alapított ösztöndíjprogram. A programot a 81/2015. (III. 31.) Kormányrendelettel módosított 285/2013. (VII. 26.) Kormányrendelet hívta életre. – A szerk.). Környezetmérnök mesterszak 2 fő. Olaj és Gázmérnöki mesterszak 11 fő. Angol nyelvű olajmérnöki mesterszak 13 fő + 6SH. 3 fő külföldi.

Levelező: Bánya és geotechnikai mérnöki mesterszak 7 fő. Gázszolgáltatás szakmérnök 11 fő.

Prof. Dr. Szűcs Péter ünnepi beszéde után Pro Facultate Rerum Metallicarum emlékrmet adott át:

Holló Csabának, a Magyar Mérnöki Kar alelnökének, a BAZ Megyei Mérnöki Kamara elnökének. Hernádi Béla okleveles hidrogeológus mérnöknek. Dr. Szentpétery Ildikó okleveles geológusnak, okleveles geográfusnak. Sztermen Gusztáv okleveles bányamérnöknek, a Magyar Mérnöki Kamara Szilárdásvány Bányászati Tagozat elnökének.

A Kari tanévnyitón a Műszaki Földtudományi Kar Kari Tanácsának javaslata alapján a Miskolci Egyetem Szenátusa címzetes egyetemi docens címet átadására is sor került.

A rendezvényen, meghívásra, a BDSZ képviselője is részt vett.

Elnökválasztó küldöttgyűlés Nógrádban

Dobor István az új vezető

Rendkívüli küldöttgyűlésen választotta meg a bányászszakszervezet Nógrád megyei nyugdíjas bizottsága új elnökét az alapszervezetek képviselői Salgótarjában. A 13 alapszervezet küldötteinek tanácskozásán Bodor József vezető elnök méltatta a márciusban tragikus hirtelenséggel elhunyt Rákos József érdemeit. Hangsúlyozta, tapasztalt szakszervezeti vezetőt veszített el a nógrádi bányászok közössége, aki hosszú évtizedeket töltött a szakszervezeti mozgalomban. Munkáját mindvégig a nyugdíjas bányászok érdekeinek védelmére, az irántuk érzett tisztelet, megbecsülés, szeretet vezérelte. Tisztelettel adóztak emlékének.

Egyhangú választás

A 13 alapszervezet képviselőinek feladata az volt, hogy olyan elnököt válasszanak, aki a megváltozott körülményekhez igazodva tovább élte a bányász hagyományokat, az alapszervezetekkel együttműködve a mozgalom megújításán, erősítésén, s a nyugdíjasok érdekeinek védelmén fáradozik. Molnár Sándorné, a jelölő bizottság elnöke több alapszervezet tagjainak véleményét tolmácsolta, amikor Dobor Istvánt, a kazári alapszervezet vezetőjét ajánlotta a nyugdíjas bányászok megyei elnökének. Évtizedeket töltött a szakszervezeti mozgalomban. Gazdag tapasztalatok birtokában 2 éve sikeresen szervezi, irányítja a mintegy 170 tagot számláló kazári bányász közösség munkáját.

A küldöttek egyhangúlag választották meg Dobor Istvánt a szakszervezet Nógrád megyei nyugdíjas bizottsága elnökének és a hagyományoknak megfelelően, ő tölti be a Nógrád megyei Bányász Nyugdíjas Alapítvány Kuratóriuma elnöki tisztségét is.

Jól szervezett közösség

Részt vett a küldötttervezeten Rabi Ferenc, a Bánya - Energia és Ipari Dolgozók Szakszervezetének elnöke, aki a nógrádi szakszervezeti közösséget az egyik legszervezettebbnek mondta. Hangsúlyozta, a továbbiakban is tegyenek meg mindent, hogy új tagokkal erősödjön a baloldali értékek képviselő szakszervezeti mozgalom. Így érhető el, hogy a mindenkori kormány számoljon a szakszervezetek létével. A jelenlegi kormány - a szakszervezetek tiltakozása ellenére - elvette a korábban kiharcolt vívmányokat. Most arra készül, hogy kiterjessze 65 évre a bányászok

nyugdíjba vonulását. A nógrádiak segítségét is kérte, támogassák a 200 ezer aláírási összegyűjtését, hogy 40 éves munkaviszony után - a nőkhöz hasonlóan - a férfiak is nyugdíjba mehessenek.

Dóra Ottó, Salgótarján polgármestere elismeréssel szövegezte Dobor István eddigi tevékenységéről, mozgalmi munkájáról. Segítségét ígért, az együttműködés lehetőségét ajánlotta a civil szervezeteknek, így a bányászok szakszervezetének. A mozgalom baloldali értékek hordozója Nógrádban is, mégis sokszínű. Befogad mindenkit, aki vállalja céljait, a tagok érdekeinek védelmét.

Demeter László, a Magyar Szakszervezeti Szövetség Nógrád megyei Képviselőtanácsának vezetője azt hangsúlyozta, eddig is együttműködtek a bányászokkal, s ezen a jövőben sem kívánnak változtatni. Szükségesnek mondta a fiatalok bevonását a szakszervezeti mozgalomba.

Gyüre János, a karancsági alapszervezet elnöke az alapszervezetek támogatásáról biztosította Dobor Istvánt munkájában, amelyért igazságos döntéseket kért cserébe.

Az újonnan megválasztott elnök megköszönte a tizenhárom alapszervezet küldötteinek bizalmát. Nagy elődeit követve, fontosnak mondta munkájában a hagyományok őrzését, a közösségformálást, a szolidaritást, az érdekvédelmet. Maga is szükségesnek ítélte új tagok szervezését, minél több fiatal bevonását a szakszervezeti közösségek munkájába. Majd azzal zárta mondandóját: megyei elnöknek lenni nagy feladat, komoly kihívás. De éppen ez adja szépségét a közösségért végzett mozgalmi munkának. Megerősítette a további hatékony együttműködést az önkor-

mányzatokkal, a civil szervezetekkel.

A tanácskozás a bányászok himnuszával ért véget.

A közös munka elkezdődött

Nem sokkal a küldötttervezet után megtartotta első ülését a megyei elnökség is. A legfontosabb feladat az volt, hogy felmérjék a teendőket. Közülük is a megyei bányász alapítvány kuratóriuma tevékenységét, alapszabályának pontosítását és betartását, az elnökség és az alapszervezetek gazdasági helyzetét. Mindezeket az indokolta, hogy az alapszervezetek és a megyei elnökség szerény anyagi viszonyai sok esetben lehetetlenné teszik zavartalan működésüket, kapcsolataik erősítését, előbb utóbb fenntartását is. Úgy döntöttek, hogy a szükséges feltételek megteremtése érdekében egyeztetést kezdeményeznek a Bánya - Energia és Ipari Dolgozók Szakszervezete elnökségével.

Tájékoztató hangzott el arról, hogy a

Salgótarjáni Bányászati Kiállítóhely megnyitására októberben lesz 50 esztendeje. Az emléknapi gazdag programjában külföldi, hazai, köztük nógrádi szakértők tartanak előadásokat, ismerttéteket a nógrádi bányászok történetéről. Az emléknapi várják az érdeklődőket, elsősorban a megye egykori bányászait.

Az ülésen valamennyi alapszervezet elnöke elmondta tapasztalatait, véleményét, javaslatot tett a közös munka jobbítása érdekében. Kiemelték a közösen hozott döntések közös végrehajtását. Szóba került az is, hogy az országos elnökség, az önkormányzatok támogatása mellé szponzorokat is keressenek

támogatásával - közös megemlékezést tartott szeptember elején, melyen ott voltak a megyei alapszervezetek képviselői. Megállapodtak abban is, hogy 2016-tól újra a hagyományoknak megfelelően rendezik a megyei bányásznapokat. A megye alapszervezeteiben most is a hagyományok jegyében ünnepeltek. több helyen a falunapokkal együtt tartották a bányászok ünnepét.

-vg -

Bányászkuipa Bódén

A „Bódéért Hagomány Egyesület” dobó szakosztálya augusztus 15.-én délután rendezte meg, második alkalommal a bódéi dobópályán a „Király János” diszkoszvető emléktornát és a bódéi „Bányász Kupát”. Ez az a verseny, ahol bárki indulhatott korcsoportjának megfelelő versenyszerezettel, edzés, edzésrutin, tapasztalatszerzés címen. Szakosztályunk a serdülő korcsoportú fiúk részére írta ki a „Bányász Kupát”. Itt a Bakony alján, a Kap hegyről lejtő völgyek kiszélesedéseiben voltak azok a szénbányák, melyek egyikében az 1900-as évek elején, egy bányatűzben kilenc bódéi bányász vesztette életét. Mi egy diszkoszvető versennyel kívánunk emlékezni rájuk, melyet évről évre kívánunk megrendezni, nem elfelejtve, hogy kis falunk majdnem minden családjából vagy a családő, vagy a családból valaki dolgozott a bányában. A bánya adta a kenyeret a családoknak. Mi tudjuk, hogy ezek a bányász fiatalok, nem igazán ismerték a diszkoszvetést, az ő sportjuk „levente” volt szervezett formában. Mi, ezen idők melegszerű bányászaink leszármazottjait kívánjuk megtanítani egy más mozgáskultúrát igénylő sportágra, a diszkoszvetésre. A verseny győztese, új egyéni csúcscsal Boros Máté. A „Nyit” kategória legjobbja Barna András volt.

A serdülő korcsoportú lányok részére írta ki szakosztályunk a „Király János” emléktornát. Király János a falu, egy köztisztviselőnek örvendő néptanítója volt, aki maga is nyert Főiskolás Országos Bajnokságot diszkoszvetésben. Mi így kívánunk emlékezni a Tanítóra. A verseny legjobbja Boros Luca volt.

Kulics János, edző

Példás hagyományörzés Nádújfalun

- 1963-ban kerültem az akkori, úgynevezett MTH vājárképzőbe, bányásztanulólaként - kezdi a választ Nádásdi József, a nádújfalusi bányász nyugdíjas alapszervezet elnöke, arra kérdésemre, hogy mikor került kapcsolatba a bányászszakmával. - Elterveztem -, bár nem volt a családban bányász, a szüleim tagok voltak -, hogy olyan szakmát válasszok hivatásomul, ahol sok pénzt lehet keresni. A vājáriskola hároméves volt, így 1966-ban végeztem, kiváló eredménnyel. Komlóra kerültem, ahol a gyakorlati vizsgán olyan lehetőséget kaptam, éppen a vājáriskolai eredményemnek köszönhetően, hogy felvételi nélkül mehettem volna a bányáipari technikumba. Sajnos nem tudtam élni ezzel a lehetőséggel, mert a szüleim nem vállalhatták anyagilag a tanítástomat. Így 1966-ban Csipkés aknára kerültem a bányába. 1967-ben Csurgó aknára, ahonnan 1970-ben behívtak katonának. 1972-ben, a katonai szolgálat letöltése után kerültem Ménkesre, ahol tizenhét évet dolgoztam. Ebből tizenötöt vājárként, a frontfejtésen, Nagy Miklós vezetésével - aki most is az alapszervezetünk tagja - utána

aknászként, főaknászként, majd 1998-ban kineveztek Nyírmed 2 kéregbányára, bányamesternek. Ott voltam bányamester három éven keresztül, egészen a nyugdíjazásomig. Ott olyan teljesítményeket értünk el, amilyen a nógrádi szénbányáknál addig nem volt. Sajnos 1992 végén bezárt a bánya, engem pedig elküldtek nyugdíjba, ami a legnagyobb fájdalom volt.

- Ekkor kapcsolódott be a nyugdíjas szakszervezet életébe?

- Igen. Megkerestek az akkori szakszervezeti vezetők, hogy nem vállalnék-e valamilyen funkciót. Nádújfalun főbizalmi lettem a BDSZ helyi alapszervezetében. Rá három évre választottak elnöknek. Tizenhét éve töltöm be ezt a tisztséget.

Ez alatt az idő alatt, tán álszerénység nélkül mondhatom, olyan közösséget sikerült kialakítani - Mátraballa, Mátraderecske is ide tartozik - amely eredményesen működik. Jelenleg 150 tagja van az alapszervezetnek, ebben az évben már tizenkét új tagot szerezünk. A legnagyobb civil szervezet vagyunk a környéken. Az önkormányzattal harmo-

ni a kapcsolatunk, elismerik a munkánkat.

- A bányász hagyományokra nagy hangsúlyt helyeztek.

- Nagyon fontosnak tartjuk, négy emlékhely is létesült, amióta a szakszervezetet vezetem. Ez Istvánfalusi tőr, amely 1923-tól 1945-ig működött, Ambrus akna, 1943-tól 1967-ig, Csipkés 1 akna pedig 1972-ig működött. A negyedik emlékhely itt, a közösségi ház udvarán létesült. Négy év óta bányász emléktúra keretében, minden évben, Bányásznap előtt, végiglátogatjuk és megkoszorúzzuk az egykori bánya szájánál lévő emléktáblákat, egy kis kultúrális körében, melyen részt vesznek a mátraterenyei nyugdíjas klub tagjai is.

- A szakszervezeti munkában vannak segítők?

- A bizalmi struktúra jól kiépített, gördülékenyen működik. A hat bizalmi nélkül nem tudnánk a feladatainkat teljesíteni. Ezúton is megköszönöm a munkájukat.

- Meddig tervezed, hogy végzed az elnöki teendőket?

- Ameddig az egészségem engedi. Ennyivel tartozom ennek a közösségnek.

- h -

150 éves a bányászat, 50 éves az Ajkai Bányászati Múzeum

Ebben az évben 150 éve annak, hogy megkezdődött a széntermelés Ajka térségében. A Bányászati Múzeum 50 éve került átadásra. Ez az esztendő kettős jubileum Ajka város életében.

Ez év márciusában alakult egy bizottság, a helyi bányász hagyományörző szervezetekből, akik megtervezték a fontos tennivalókat e centenáriumi évről.

A résztvevő civil szervezetek képviselői számba vették, hogy mivel tudnának a hagyományörzők hozzájárulni az évforduló méltó megünnepléséhez.

Megegyeztek abban, hogy folyamatosan takarítják a kiállító helyiségeket, illetve segítenek a szakembereknek Kozma Károly szakmai hagyatékának méltó elhelyezésében. Szeretnék, ha az évforduló alkalmából megújulna a múzeum kiállítási anyaga, ehhez a múzeumban található bútorok korszerűsítésével, felújításával a hagyományörzők a kiállítási anyagainak szakszerű elhelyezésével járulnának hozzá, természetesen szakemberek irányítása mellett.

Gondot okoz a kültéren kiállított gépek egy részének stabil elhelyezése.

Szeretnénk egy bemutatkozó kisfilmet készíteni, amely bemutatja a kiállítás szakmai pontjait, melyhez a helyi AVTV segítségét kértük.

Fontos célként fogalmazta meg a bizottság, hogy minél több ajkai gyerek jusson el ebben az évben a múzeumba. (Előző számunkban tudósítottunk a Borsos Miklós Általános Iskola 6. osztályos tanulójának múzeumi látogatásáról! - a Szerk.)

Az évforduló megemlékezést október hónapban egy szakmai nappal zárjuk, amelyen alkalom nyílik a helyi bányászat történetének felidézésére, a programot színesítve a bányász amatőr művészeti csoportok fellépésével.

A jubileumi emlékülés 2015. október 8-án, 14 órakor kezdődik az ajkai padragkúti művelődési házban.

A tervezett programban előadások lesznek meghívott szakemberekkel, majd műsor az Ajka-Padragkúti Táncegyüttes, a Bányász Férfikórus, a Bányász Fúvószenekar és mazsorett csoport, a Borostyáni Férfikórus és a Forrás Nőkör közreműködésével.

Oravecz Edit
B.K.E. elnöke

A szeretet szebbé teszi életünket

Osváth Imre nyolcvanhét éves ajkai bányász-költőnek rendhagyó a pályája, hiszen hetvenéves korában kezdte költői munkásságát. Tizenhét éves pályafutása alatt az idejé költészet napjainak pontosan 1168 verset írt. Ez azt példázza, hogy mindig élt benne a költőkre jellemző alkotó nyugtalanság.

Versei nem szorulnak külön ajánlásra, mert tartalmuk a szó valódi értelmében megtalálják az utat az olvasó szívéhez. Költői munkásságának kezdetét így foglalta össze: - Egész életünkben úton vagyunk, s egyszer hazaérünk. Én hetvenéves koromban értem haza, ekkor kezdtem versírással foglalkozni. A feleségem fedezett fel a költészet számára. Egy

otthoni beszélgetés közben hívta fel a figyelmemet: „Mi van veled, rímekben beszélsz?” Ő biztatót, próbáljak írni, s jöttek is a gondolatok. Késői öregkorban tanultam meg a versírást. Elég sokat küszködtem önmagammal, mert az embernek először önmagával kell számot vetnie, ha mondani akar másoknak valamit. S lehetőleg olyat, ami megragadja az embereket. A gondviselőnek hála, lassan öregszen. Sok

tanulás, olvasáson keresztül jutottam el oda, úgy írni, hogy megértsék az olvasók mondanivalómat. Soha nem kívántam a Parnasszusra felszállni, ahhoz későn kezdtem repülni.

Osváth Imre tizenhét éves költői munkája alatt hat kötete jelent meg Szivemből szólok, Őszi fény sugar, Pusztába kiáltok, Szív zenéje, Ősvényt tapostam és hidat vertem, Rövid ideig daloltál haldokló hatyúm címmel. Eddig 1168 verset, balladát, novellát írt. Azt mondta, utolsó kötetének valószínű Göröngyös úton címet adja. Bár reméljük, hogy csak a hetedik és nem az utolsó kötetnek...

Munkásságát országosan is több különdíjjal ismerték el, és hat éve az Alkotó Képzőművészek és Írók

Szövetsége egyik alelnökének választotta. - Ez a megtiszteltetés lírai munkásságom elismerése - jegyezte meg a bányász-poéta.

Versei többnyire a szeretetről, a megértésről, a családról, a bányászokról, az idős korról, az emberekről és az emberekről szólnak. Szereti az embereket, úgy érzi, sikerült a lelkivilágukhoz közel kerülni. Sok fellépésre hívják saját verseivel. Nyugdíjasklubok Ajkáról, vidékről, és szívesen elmegy mindenhol. Az idejé költészet napján két klubtól is kapott meghívást. A Mária Rádióban egy éven keresztül hangoztak el versei.

Osváth Imre költői hitvallása: - Beszélni és írni a szeretetről, mert ez tehet emberré bennünket. Az emberi szeretet, egymás megbecsülése, a barátság, a segíteni akarás közelebb hoz bennünket egymáshoz, szebbé teszi életünket, hiszen manapság a szeretet a legnagyobb „hiánycikk” az embereknél. Annyi szépsége van az életnek, a természetnek, ezt ragadtam meg, ismertem fel és adtam tovább az olvasóknak. Úgy érzem, költészetemmel sikerült gyökeret és szárnyakat adni egymásnak, s ilyen érzésekkel érdemes volt megőregedni - fogalmazott a „rímester”.

Mi pedig azt kívánjuk neki, készüljön a hetedik kötetét kövessék újabb és újabb írások, hiszen eddigi versei tanúsítják, hogy szerzőjük optimista, és ez az optimizmus adjon még sokáig erőt, egészséget és hitet újabb alkotásokra!

Tollár Sándor

Bányász nyugdíjasok Zalaszentgróton

Az Ajkai Bányász Nyugdíjas Szakszervezet ebben az évben is a Bakonyi Bányász Hagyományörző Alapítvány támogatásával, öt alkalommal vitte kirándulni tagjait, Zalaszentgrótra a gyógyfürdőbe. Az utolsó turnust, 2015. július 16-án.

A kora estig tartó fürdéshez a jó idő és a ragyogó napsütés is hozzájárult. Majd ezt követően, hazafelé

Nemeshanyban, csodálatos környezetben, a Csizmadia Vízialom és Malomkő Fogadóban vacsoráztak meg. A finom vacsorát egy kis zenés, táncos szórakozás követte. Aki szívesebben múltatta a szabadban az időt, megnézhetette, a ma is működő malmot, valamint a múzeumot. A tulajdonos elmesélése alapján, saját élményeit is belefűzve, meghallgathatta annak újjáépítésé-

nek történetét. Az autóbusszon, hazafelé jó hangulatban, vidáman, énekszóval érkezett meg a csoport, és már tervezgették a következő évi kirándulást, bízva abban, hogy jövőre is lesz rá lehetőség.

Herendi József,
az Ajkai Nyugdíjas Bányász
Alapszervezet
elnöke

SOK SZÉNCSATÁT VÍVTUNK

Egy bányász emlékei

Amikor vjártanuló lettem, a szén-csatától visszhangzott az ország. Mindenki úgy érezte, hogy ezen a csatán áll vagy bukik az újjáépítés sorsa. A mi munkánk nyomán melegedhetek fel újra az otthonok, termelhetek a gyárak, vagyis a csatát megnyertük, s mi, bányászok a nemzet hősei lettünk.

Később a vas és acél országa helyett Kert-Magyarországról beszéltek, még később hol sztrájkra buzdítottak, hol sztrájktréresekre. Ugyanezek...

Ezt követően újra fontosak lettünk,

újabb szén-csatát vívtunk. Mire igazán megnyertük volna, szabás-varrás tanfolyamra küldtek minket, mondván, hogy a jó vjártból jó varrónő lesz és az országnak mind több varrónőre van szüksége. Már egészen belejöttem, csak az volt a baj, hogy a varrógépet megszokásból mindig a falnak irányítottam, hiába mondták, hogy a babaréklí nem frontfejtéssel készül...

Aztán, épp amikor kitüntettek az Élénjáró Varrónő címmel, közölték velem, hogy újra bányába kell mennem, mert programom van. Eocén. Sok

új bányász volt velünk. Olyan hagyományos bányavidékekről toborozták őket, mint Békés, Szabolcs-Szatmár-Bereg és Hajdú-Bihar megye...

Napjainkra közben megőregedtem, Ajkán tizenegy éve megszünt az orvosság, de én rendszeresen járok az orvoshoz a hagyományos bányászbetegséggel. Nem, nem szilikózissal. Tudathasadással! De azt még az orvos sem tudja eldönteni, hogy ma én bányásznyugdíjasként fontos ember vagyok-e Ajkán vagy sem...!

T. S.

Bónis János

1944-2015

A BDSZ egykori osztályvezetőjét gyászolja a bányásztársadalom, akinek élete elválaszthatatlan a közelmúlt magyar bányászatától.

Villanyszerelőként kezdett dolgozni a volt dorogi szénbányához tartozó Ebszönybányában. Gyökerei, családja, az annavölgyi település bányász közössége, első munkahelyi tapasztalatai elkötelezték a bányászok, a bányászat mellett. Későbbi életét meghatározták ezek az első benyomások. Kiváló zenei adottságai, az emberek iránt érzett felelőssége, közösség iránti elkötelezettsége, a bányász érdekvédelem, a bányász kultúra irányába orientáltak, s végül is ezt választotta életpályájának. Családja, felesége és sok egyéb hatás kötötte, vonzotta vissza Annavölgyre, ahol budapestiként is sokszor megfordult.

A bányász szakszervezetbe 1959-ben lépett be és haláláig tagja volt. A földalati bányász villanyszerelőt tehetsége, folyamatos önképzése, elemző képessége, munkássága első idejében közel száz-ezer, a későbbiekben több tízezer bányász szakszervezeti tagot összefogó BDSZ Központ - ahol 1975-ben kezdett dolgozni - egyik meghatározó személyiségévé, a kulturális, sport és szervezetpolitikai osztályvezetőjévé tette.

Elvégezte az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán a Népművelés szakot, és több, egyéb tudásbővítő iskolarendszerű képzésben vett részt. Jellemző volt rá a kezdeményező készség, az új iránti fogékonyság, a kollégái ösztönzése a minőségi munkavégzésre.

Kezdeményezője, lebonyolítója volt a művészeti csoportok, bányász fúvószenekarok énekkarok találkozóinak, alkotó-

táboroknak, a szakszervezeti bizalmiak felkészítőjének, játékos vetélkedőinek, bányászokképzéseknek, átképzéseknek, nemzetközi találkozók, a BDSZ szervezeti megújításának. Tanácsaival segítette a BDSZ választott vezetőit. Irányította és koordinálta a bányavállalatok szervezésével, művelődéssel, sporttal foglalkozó szakszervezeti munkatársainak ténykedését.

1999-ben ment nyugdíjba, de 2006-ig dolgozott a BDSZ-ben és azt követően is, rendszeresen, a Kulturális és Hagyományörző Szövetség titkáráként, a nyugdíjas klub hűséges tagjaként közöltünk volt.

Írásait, elemzéseit sokan várták a Bányamunkás olvasói közül is, ahol rendszeresen publikált, de jelentek meg cikkei napilapokban, konferenciák kiadványokban is. Több szakszervezeti kiadványt jegyzett szerkesztőként. Legutolsó, ilyen jellegű munkája, a BDSZ centenáriuma megjelent, a szakszervezet történetének második ötven évét tartalmazó könyv, melynek társszerzője volt.

A bányász közösség, a szakszervezetünk Bónis Jánosra, mint a szakma kulturális öröke, képviselőjére, elkötelezettjére mindenkor méltóképpen emlékezni fog. A Bányászszakszervezet központjában végzett negyvenéves tevékenysége maradó értéket adott számunkra.

Életműve, hagyatéka arra kötelez bennünket, hogy a jövőben is örizzük meg a tőle kapott tapasztalatokat, tudást, a haladó bányász kulturális hagyományok szeretetét.

Munkásságát az előző rendszerben is, de azt követően is kitüntetésekkel ismerték el. A Magyar Köztársaság Érdemkereszt ezüst fokozatát 1997-ben, az MSZOSZ Érdemérem kitüntetését 2003-ban kapta meg, de tulajdonosa volt Borbála éremnek és Kiváló Bányász kitüntetését is kapott.

Megdöbbenünk, amikor elérte minket a hír, hogy életének 71. évében itt hagyott bennünket. Végtelen szomorúságunknak oka volt az is, hogy bízunk, felépülésben. Bízunk abban, hogy legyőzi a betegséget, s újra körünkben láthatjuk az Országos Bányász Kulturális és Hagyományörző Szövetség titkáráként, kollégaként, barátaként.

Nem így történt. Halála fájó veszteség valamennyiünk számára. Emlékét megőrizzük, s kívánunk utolsó jó szerencsét! Nyugodj békében, János!

Szentpétery Róbert emlékére

Egészen fiatalon kötötte magát a bányához, a bányászokhoz. Géplakatos tanuló volt, és amikor végzett Salgótarjánban a Zagyvai rakodón, a bánya gépjármű üzemében kezdett dolgozni. Tette a dolgát egészen addig, amíg szén érkezett a rakodóra, szükség volt a gépekre. Közben tanult, elvégezte a technikum bányászati tagozatát. Amikor a környező bányákat bezárták, az 1970-es évek elején lakat került a rakodó kapujára is. A dolgozók a még működő bányákban, kisegítő üzemekben kaptak munkát. Szentpétery Róbert Kányásra, a bányáüzemhez került. Nem kevesebb, mint 18 évet töltött Kányáson, de egyetlen olyan nap sem volt, amikor nem ment le a bányába. A munkában nem ismert tréfát. Megkövetelte a rendet, de a legszigorúbb önmagához volt. Arra törekedett, hogy a gépek, berendezések miatt ne akadon a termelés, ne sérüljön meg egyetlen bányász sem. Minél jobban megismerték, annál jobban becsülték, bíztak benne. Így aztán a bányalakatokból gépmester helyettes, majd művezető helyettes lett. Később a bányászok szószólója, a bányászszakszervezet kányási alapszervezetének vezetője.

A közösségi munka, az érdekvédelem szívügye volt. Felelősséggel végez-

te, mint mindent, amit elvállalt. Amikor 1990 - ben nyugdíjas lett, a bányászszakszervezet salgótarjáni nyugdíjas alapszervezeténél jelentkezett. Épen csak megmelegedett a közösségben, a tagok beszavarták a vezetőségbe. Az elmúlt évből pedig megválasztották az alapszervezet elnökének. Azt látták, hogy tanult, felkészült vezető, szót ért az emberekkel. Figyelt azokra, akik nehéz körülmények között éltek, igyekezett segíteni őket. Talán ez készítette arra, hogy önkéntes polgárőr, majd elnöke legyen a Pécskő-Szilvás Polgárőr Egyesületnek. Tagja volt a polgárőrség Nógrád megyei felügyelő bizottságának is. Bárhol dolgozott, munkáját elismerték, becsülték. Több kitüntetését kapott, így a Polgárőr Érdemkereszt Arany Fokozatát is.

A közösségért önkéntesen dolgozó ember volt, akkor is amikor már súlyos betegséggel hadakozott. Végül elszakadt a kötelek, amely a bányászathoz, a bányászokhoz, az élethez kötötte. Utolsó verőfényét szórta az augusztusi nyár, amikor temették. Hetvennyolc éves volt. Ravatalánál a bányász társak tisztelegtek. A bányász előtt, aki bárhol is tette a dolgát, mindig megmaradt egyszerű, becsületes embernek.

- vg -

Hatvan éve a bányászok egészségének szolgálatában

Az egészségügyi dolgozók ünnepén, a Semmelweis napon tartottak megemlékezést a Bányászati Utókezelő és Éjjeli Szanatórium fennállásának és működésének 60. évfordulója alkalmából.

Giliczéné Sándor Judit főigazgató, köszöntötte a bányászokat, bányász családokat, minden kedves vendéget, ünnepelő barátokat és dolgozókat. Külön köszöntötte a Bánya - Energia és Ipari Dolgozók Szakszervezetének elnökét, Varga Évát, a komlói bányász nyugdíjas szakszervezet elnökét, Kószegi Ernőt, a komlói járadékos bányászok szervezetének elnökét, Firkó Jánost, Polainé Széles Nikolettet, az Állami Egészségügyi Ellátó Központ pécsi irodavezetőjét, Rig Lajos országgyűlési képviselőt, Szarka Elemért és Pista Józsefet, komlói város önkormányzati képviselőit.

Ezt követően a főigazgató asszony Szepesi Zsuzsanna költő verséből idézett:

„titkon tudta minden óra lehet, hogy az utolsó,

a beomló fejtés alatt szénből válhat koporsó.

mégis haladt, csak előre, kitartóan csapata,

bányász szíve, bátorsága becülete akarta.”

Az idézetben említett kitartásra, bátorságra, becületre és bányász szívre ma is óriási szükség van. Szükséges, hogy ezek a tulajdonságok, ez a magartás öröklődjön és tovább éljen az utódok, a fiatalok, a következő nemzedékek számára.

Talán érkeztek olyan vendégek is, akik kevésbé ismerik a Bányász hagyományokat hűen és büszkén őrző bányászok szanatóriumát. Engedjék meg, hogy néhány mondatdal bemutassam.

Az Alapító Okirat tanúsága szerint a BUESZ 1955. július 1-én kezdte meg működését Sikondán, a háború előtt még egyházi tulajdonú képező intézményként. Az alapító az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium volt.

Kezdetben (és azután nagyon hosszú ideig) kizárólag bányászok rehabilitációja folyt, döntően reumatológiai problémákkal jöttek. A Sikondához közeli bányák dolgozói (Pécs és Komló környéke) gyakran az intézményből jártak

dolgozni, munka után pedig ide tértek vissza. Szabadidejükben nyílt mód a teljes ellátás mellett a kezelések biztosítására. Ezek a bányászok, akik ebben az intézményben gyógyultak, pihentek, építették fel apró falucskából a gyönyörű, hét dombra épült városunkat, Komlót. Hálás szívvel, nagy tisztelettel mondunk köszönetet nekik.

Azután évtizedekkel később - a bányák csökkenésével párhuzamosan - a szanatórium fogadni tudta a bányászok hozzátartozóit, más, - a nehéziparban megrokkant embereket is. Napjainkban pedig országos ellátási kötelezettségünk van, jöhet bármely foglalkozásból nyugdíjas, aktív korú dolgozó, beteg egyaránt. Mindenkit szeretettel várunk! Jelenleg is a beutaltjaink nagy része bányász illetékességű, sokan évtizedek óta visszajáró betegek.

A Bánya, Energia és Ipari Dolgozók Szakszervezetének alapszervezete működik intézményünkben, „Sikondai szanatórium” néven.

Országosan, több szakszervezettel Együttműködési megállapodásunk van. Ennek célja, hogy nyugdíjasok és aktív korú dolgozók egyaránt kedvező feltételekkel részesüljenek kiváló egészségügyi ellátásban, figyelmes, gondos ápolásban. Főként idős, nyugdíjas betegeknek vannak. Szeretettel és tisztelettel gondozzuk, gyógyítjuk őket, hiszen áldozatos munkával építették fel szá-

munkra hazánkat, alapozták meg a jövőnket. Isten éltesen és adjon egészséget, hosszú, boldog életet minden időskorú embernek.

A szanatórium közel 33 ezer m² területtel büszkélkedhet. Az épület öt részből álló együttes, 3600 m² alapterületű, két emelet és alagsor alkotja. A Főépület 1928-ban épült, majd folyamatosan bővült. 1963-ban épült hozzá a fürdő, elektroterápiá, és a jelenleg apartmanként működő 8 db lakás. 1983-ban az Új rész hozzáépítésével gazdasági hivatal és több emeltszintű ellátást biztosító kórtérterem készült. A szanatórium bővítését, az ingatlan nagyságát és értékét a bányászok felejtethetetlenül sok munkája, a szénbányászati és az ércbányászati vállalat, jelentős nagyságú, pénzbeli támogatása, az ingeny elkészített tervezés és a műszaki felügyelet, irányítás teremtette meg. Tehát a sikondai szanatóriumot jelentős mértékben maguk a bányászok építették.

Mi pedig, a szanatórium dolgozói, valamennyien elhivatottak vagyunk a munkánk, az intézményünk, hagyományaink, a bányászok és más foglalkozású beutaltjaink iránt.

Az egészségügyi dolgozók ünnepe is a mai nap.

Fodor József, a Galántán 1843-ban született, világhírűvé vált magyar orvos gondolatait osztom meg önökkel: „Az egészség a legnagyobb gazdagság, a legnagyobb hatalom, a legnagyobb

boldogság. Tedd egészségessé a népet és ezzel hatalmassá, gazdaggá, boldoggá teszed hazádat.”

Köszöntjük szeretettel és megbecsüléssel hazánk valamennyi egészségügyi dolgozóját, minden tisztelt kollégánkat és az egészségügyi ágazat vezetőit. Külön köszöntjük a szanatóriumunkhoz közel dolgozó és velünk kapcsolatban álló orvosokat, ápolókat. Meggyőződésünk, hogy munkánk, hivatásunk az egész életünkre elkötelezett bennünket.

Több ezer Kérdőíves felmérést örzünk, amelyben a nálunk gyógyulók nagy elismeréssel szólnak a szakmai munkánkról, a kiszolgálás színvonaláról, a dolgozóink maximális teljesítményéről.

Egy véleményt megismertetek Önökkel:

„úgy járunk ide, mint egy kedves rokonhoz, aki tudjuk, hogy szegény, mégis szeretettel fogad, és évente látjuk a kedvező változást.”

Mire gondolhatott a tisztelt beutaltunk? Minden bizonnyal a 2006-os évben elkezdődött, folyamatos korszerűsítések, felújítások, beruházásokra. Középtávú stratégia terv alapján kezdtük meg a munkát, amelyhez Igor

Ansóf kitűnő stratégia és menedzser fontos megállapítását is felhasználtuk, ő ezt írta 1965-ben: „Aki nem ismeri és tiszteli a múltját, nem tervezi meg a jövőjét, annak nem is lesz jövője.” Tehát a stratégiai tervünk az épület külső és belső felújításaira, az emelt szintű szobák kialakítására, a kezelő helyiségek felújítására, az új tetőszerkezetre, a sósobánkra, az infra szauna létesítésére, fürdő felújításokra, az új gyógyító eszközök vásárlására adott lehetőséget. És nem utolsó sorban a 2012-ben megvalósult Európai Unió - KEOP beruházásra. Amely a teljes energetikai felújítást eredményezte.

Az utóbbi néhány évben a Bányászok és az Önök szanatóriumának vagyona több száz millió Ft-tal gyarapodott.

Ezt a fejlődést készítette elő és alapozta meg két nagyon fontos vezető több évtizedes munkája.

Emlékezzünk tisztelettel Dr. Fehér Bélára, a szanatórium egykori igazgatójára. Sajnos már nincs közöttünk, 2009. év decemberében hunyt el.

Köszöntjük ünnepségünkön Sarkadi Lászlóné asszonyt, Ilikét, aki a szanatórium gazdasági vezetője volt, több mint 30 évig. Ilike, kérlek, fogadd tőlünk szeretettel a megbecsülés és hála virágait.

Van tehát az országban egy intézmény, amely hűen őrzi a bányász hagyományokat, hűen óvja és védelmezi az általuk megteremtett, és hosszú évtizedekig általuk is fenntartott bányász szanatóriumot. Önök és bányász elődeik építették sok-sok szabad szombaton.

A bányász társadalom és az ország összes szakszervezetének segítségét kérjük, hogy minél többen megismerhessék és igénybe vehessék gyógyi szolgáltatásainkat. Kérjük segítséget az egészségügyi ágazat vezetőitől, hogy tegyék lehetővé számunkra továbbra is a biztonságos működést.

Padragi Bányász Férfikórus sikere Ausztriában

Tizedik nemzetközi Feuer und Stimme elnevezési, Tűz és hangok című kórusfesztiválon járt Ausztriában a Padragi Bányász Férfikórus. Fáklyás ünnepségen és hegyi istentiszteleten is részt vehettek az énekesek.

A háromnapos rendezvényen közel ötven kórus mutatkozott be, az osztrák kórusok mellett szlovén, orosz, norvég és magyar énekkarok is részt vettek a fesztiválon.

A Feuer und Stimme nyitóprogramján a köszöntők után a kórusok karnagyai egy-egy fáklya meggyújtásával fejezték ki a zene összetartó erejét és az éneklő közösségek egységét. A padragiai bányász himnusz elnéklésével tisztelték az esemény, valamint a hazai hagyományok előtt.

Másnap az Alphorn-on tartott hegyi istentiszteleten vettek részt a kórusok. Felvonókkal jutottak a mise helyszínére. A padragi kórustagok kiemelték, hogy a közös ima, a magasság, a tiszta levegő és az Alpok látványa mind hozzájárult ahhoz, hogy felejtethetetlen élményben részesülhessenek.

Ezt követően újabb zenei program keretében a padragi énekesek Mauterndorf várának hangulatos falai közt szerepeltek, ahol magyar, német és amerikai szerzők műveiből összeállított egyházi és világi témájú darabokat adtak elő.

A Bányász Férfikórusnak volt még egy fellépése Murauban. A helyi templomban néhány dalból álló minikoncertet adtak a helyiek nagy örömeire.

A fesztivált felvonulással, majd a Szent Mihály templom előtti búcsúszédekkel zárták a résztvevők.

Tollár Sándor

Újra baráti találkozó? Igen! Igen! Igen!

A Bányamunkás hűséges olvasói már megszokhatták, hogy amint tollat ragadnak annak érdekében, hogy egy-egy fontos eseményről tudósítsak, mindig azzal kell kezdenem, hogy az évszázhoz képest rossz időjárás volt. Így volt ez a Balatonyöröki Országos Értekezlet esetében, illetve a mostani, nógrádiakkal történő találkozásunk alkalmával is.

Széles körben ismert, hogy a Nógrádi Bányász Nyugdíjasok képviseletében az Elnökség és a Borsodiak képviseletében a Területi Tagozat, baráti találkozókat rendez, évente váltott helyszínekkel. 2015. jún. 25.-én Kazincbarcán került sor a találkozásra. Nógrádból 18 fő, a házigazda borsodiaktól 25 fő vett részt a rendezvényen. 9 órakor találkoztunk a Kazincbarcán, a Bányász Klubban. Kovács István elnök szívélyes köszöntése fogadta a vendégeket. Ezt követően, szomorú kötelességünknek eleget téve, megemlékeztünk a márciusban elhunyt, Rákos József elnök kollegáról. Kovács István kiemelte a találkozó fontosságát, megemlítve, hogy mindkét szervezet, hasonló gondokkal, problémákkal küzd. Elég csak a támogatók körének csökkenését, a taglétszám megőrzését, az új tagfelvételek számának növelését említeni. Röviden tájékoztatta a jelenlévőket a borsodiak előtt álló, legfontosabb rendezvényekről, majd jó szórakozást kívánt kedves vendégeiknek.

Kékesi Sándor nógrádi alelnöknek adta meg a szót, aki a hivatalos köszöntő után, Rákos József érdemeit méltatta, illetve vázolta az elnökválasztás nehézségeit. (Lapunk más helyén tudósítunk az azóta sikeres elnökválasztásról! - a Szerk.)

Tapasztalva a „feszült figyelm” és az utazás fáradalma okozta kimerültséget, a borsodi kollégák, az átlagosnál erősebb, „borsodi vízzel” és szendviccsel próbálták tovább oldani az egyébként sem túlzottan feszült hangulatot. Így a mezőcsáti strandra való utazás már lényegesen „oldottabb” légkörben zajlott.

Az időjárástól függetlenül, a helyben elkészített gulyás mindenkinek elnyerte a tetszését. Ezt követően, a fiatalabb korosztályhoz tartozók, illetve a legbátrabbak átöltöztek fürdőruhára és kihasználták a meleg vizes strand kínálta lehetőségeket. Akik viszont „szárazon” maradtak, igyekeztek mindent megtenni a jó hangulat érdekében. 17 óra környékén azonban bekövetkezett az az esemény, amit tudtunk ugyan, csak nem akartunk tudomást venni róla, a nógrádiaknak haza kellett indulniuk. A kölcsönös, de őszinte elismerő szavak után, közösen énekeltük el a Bányászhimnuszot.

Kedves Olvasó! A humort és ironiát sem nélkülöző visszaemlékezés közel sem tükrözi azt a felelősségteljes munkát, melyet a vezetőségek a választóik érdekében kifejtettek. Úgy a medencében, mint a terített asztalnál, komoly tapasztalatsere folyt, a jó tanácsok tömkelegével. Szilárd elhatározása mindkét Elnökségnek, hogy a kapcsolatot folytatni kell, tagjaink boldogulása érdekében is. Más területek testületeinek is javasoljuk a hasonló együttműködést, de mi is nyitottak és fogadó-készek vagyunk mások irányában.

Kovács István
a Borsodi Bányászok Területi
Tagozatának
elnöke

ERZSÉBET
UTALVÁNY
CSALÁD

MAGYARORSZÁG UTALVÁNYA

BUSINESS 2x
Superbrands
2015

www.erszebetutalvany.hu

NYUGDÍJASOK ÉLETET ADNAK AZ ÉVEKHEZ

Nyugdíjban megváltozik az élet, átrendeződnek a szokások és a kapcsolatok is, megcsappan a baráti kör. Egy azonban biztos: a jó és igaz barát, akivel érdemes szót váltani és a gondokat megosztani, a nagy szelektálás után is mindig megmarad. Így van ez abban az országos nyugdíjas klubban is, amely egy közösségi oldalon keresztül 2009-ben alakult és azóta működik.

A közel kétszáz fős klub tagjai között szinte minden szakma képviselői megtalálhatók. Van közöttük tanár, szövőnő, méhész, ács és szép számmal bányász. Mindnyájan hosszú évek munkája után mentek nyugdíjba. A klub tagjai minden évben más-más városban találkoznak, ahol a programjaik hangulata mindig családias. Legutóbb a 65. bányásznapon három napig Ajkán vendégeskedtek Heiter Rudolf, a klub bányásztagjának meghívására. Az egykori padragi bányában dolgozó vajúr szervezte a vendégeknek felejthetetlen háromnapos programot, amelyről így számolt be: - A bányásznapi alkalmából kértem fel a klubot, hogy tiszteljenek meg bennünket ezen a csodálatosan szép ünnepen. Harmincnégy fő érkezett meghívásomra, és megismerttettem

velük Ajka városát. Ellátogattunk a Helytörténeli Múzeumba, ahol meghallgatták Ajka város életéről, történetéről, történelméről, fejlődéséről szóló beszámolót. Elkísértem őket a belvárosi Jézus Szíve Római Katolikus Templomba. Itt az egyház vezetői bemutatták a templomot és annak történetét. Utána megismerhették a Csonakázó-tó környékét és a város központját. A vendégek ámulatba estek, hogy városunkban milyen csodálatos rejtett kincsek, parkok, zöldövezetek találhatók. Majd megismerttettem vendégeimet szülőfalummal, Padragkúttal, bemutattam nekik a városrészt. Beszéltem nekik a bányászatról, az ottani történetről. Koszorút helyeztünk el valamennyi bányászemlékműnél. Elkísértem vendégeimet a Bányászati Múzeumba, itt is én ismerttettem a bányászat történetét, a munkagépek működését. Meghatottan emlékeztünk az elhunyt bányásztársainkra, közösen énekeltük el tiszteletükre a Bányász Himnuszt. A vendéglátás harmadik napján a szépen terített asztal mellett közös ebéden beszélgettünk meg a három nap eseményeit. Mindenki nagy elismeréssel szólt Ajkáról, kiemelve, hogy

csodálatosan rendezett városunk van – foglalta össze nagy lelkesedéssel Heiter Rudolf. Arra a kérdésre, miért jött létre a klub, azt válaszolta: - Hogy közelebb kerüljön az idősebb generáció, és országos szinten minden évben valahová el tudjunk jutni. Az eddig eltelt hat év alatt jól összekovácsolódott a társaság, hiszen a fő célunk az egymással való jó viszony és ennek ápolása, a hagyományok további őrzése. A következő találkozó jövőre Szombathelyen lesz. Mindig szeretettel és tisztelettel emlékezünk arra a városra, amelyik fogadott bennünket. Klubvezetőnk Szűcs Dezsőné Vera, nyugalmazott gödöllői pedagógus – mondta a nyugdíjas vajúr.

A klub tagjai Heiter Rudolf és felesége kivételével valamennyien hetven év felettiek. Mégis fiatalosak testben és lélekben egyaránt. Megértik a maiak gondjait és jelzik: a maiakkal együtt élnek! A jó szó ereje sarkallja őket újabb és újabb feladatra, ezért is szívesen dolgoznak a klubért. Tisztelet jár

Szomszédolás 3.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1						■				■					
2															
3						■									
4				■								■			
5					■						■				
6	■							■							■
7									■						
8						■									
9							■								
10	■							■							■
11					■						■				
12						■						■			
13															
14															
15															

VÍZSZINTES:

1. Román férfinév. Például az ismert labdarúgó, Danculescu keresztneve is. – Jól nyújtható fém. Ércének bányászata Romániában csökken, de még mindig jelentősnek mondható; az ország az EU tizenhét exportőre közé tartozik. – Kijelölt helyre jegyez szavakat. 2. Egykori erdélyi sóbányaváros ma is él, sajátos népviseletének jelzője. – Osztrák, német és svéd autók jele. – Ismert énekes (György). 3. Nagyhatalmú személy. – Kiesik páratlan betűi. – Átnyújt. 4. Ismert zenész és dalszerző: ... Balázs. – Rögtön. – Hon betűi keverve. 5. Tamara becézve. – Bika, németül. – Franciaország harmadik legnépesebb városa. 6. Útra bocsát. – Ilyen szarvasok is vannak. 7. Értelmetlen. – Város. Krassó-Szörény megye székhelye. Fejlett ipara főleg a vasérc és a kőszén bányászatára épült: ... bánya. 8. Igen ritka női név. Viselői októberben ünneplik névnapjukat. – Nagy madár. – Hőmérséklet csökkentése. 9. Női becenév. – Valamiből eltávolít mindent, ami benne van. 10. Ismert színész (Eszter). Egyik sikeres filmje a Valami Amerika. – Elkezd bizonyos témát taglalni. 11. „I” betű a morze ábécében. – Érdektelen dolgokkal traktál. – Mit küld, aki mobilon üzen? 12. Bodorítás és álmodozás közös része! – Tájegység, ahol évezredek óta bányásznak aranyat és ezüstöt, peremén pedig kőszént: ...-medence. – Részlet egy dalszövegből: „... nap erről szól, nincsen gond, / a telefont eldobom”. 13. Pillantásával illeti. – Duna menti német város. – Odataszít valamire. 14. Piros szőlő, de afrikai nép neve is. – Bibliai női név. – Ragadozó. Dél-Afrikától Indiáig honos. 15. Nagy hazai iparvállalat, névelővel. – Oxigén, nitrogén és kén vegyjele. – Testünk fontos kötőszövet, névelővel.

FÜGGŐLEGES:

1. Újra. – Svájci és osztrák autójel. – Erdélyi város. Sóbányával, amelynek egy része érdekes, látogatható

múzeum. A várostól északkeletre kezdődő söréteg 45 négyzetkilométer, és átlag 250 méter vastag. 2. Tolnai község szép ép várral. – Elé betűi. – Mostanáig. 3. Románia kőolaj készletei csökkennek. A kitermelés csúcsát az 1976-os év jelentette, amikor 14,8 millió tonna olajt hoztak felszínre. Jelenleg mennyi az éves termelés? 4. Bekukkant, de csak részben! – Lebonyolítani egy ügyet. – Kén betűi. 5. Szín. (Mértékletességet jelez). – Nóta rádiónk névadója. – Megvan, amit kerestem. (Két szó). 6. A Duna romániai mellékfolyója. Völgyében jelentős szénmedencét a 19. század közepén tártak fel. – Hangnem, amelyben Mozart is írt szimfóniát. 7. Gyorsan elkészíthető egytálétel. – Lendületes zenei műfaj. 8. Paradicsomi, ideális. – Rag, -nek párja. – Amikor hideg lesz. 9. Kötözéshez való anyag. – Igen gyenge minőségű. 10. Argon és iridium vegyjele. – Fiútestvér. 11. Hibázthat valamiért. – Távozhat. – Ilyen bundát is viselnek télen. 12. Mondod, de csak félig! – Napozás célja. – Ráizzad, de csak részben! 13. Bányászat értékes ága. A környezet védelme szempontjából kockázatos, cianidos módszere sok vita tárgya, és évek óta napirenden van, nem csak Romániában. 14. Az USA egyik tagállama. – Cézár része! – Fonalat géppel feldolgozni. 15. Radioaktív nemesgáz. – Angyalföldi Sportiskola, röv. – Elfed. Beküldendő a hét vastag betűs sor megfejtése.

A rejtvénypályázat nyertesei

A júniusi rejtvényünk helyes megfejtése a következő: KRÓMÉRC, KÉN, TÖBB MINT KÉTSZÁZ, HAT-HÉT, NIKKEL, KŐSZÉN.

A nyertések: Árvai Jánosné, 2840 Oroszlány, Rákóczi F. u. 8/1.; Lázár Balázné, 2855 Bokod, Fő utca 37.; Zámbo Béla 2840 Oroszlány, Kertalja u. 6, 1/3.

A nyereményeket postán küldjük el.

nek belőle a résztvevők a hétköznapi küzdelmeikhez, megszépíthetik a mindennapokat.

És valóban életet adnak az évekhez!
T.S.

BÁNYAMUNKÁS

A BÁNYA-, ENERGIA-
ÉS IPARI DOLGOZÓK
SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Főszerkesztő: Hámori István Péter • Szerkesztőség: 1068 Budapest VI. Városligeti fasor 46-48.

Telefon: 322-1226 • Fax/üzenetrögzítő: 351-7758 • E-mail: bdsz@banyasz.hu •

A bányamunkásban megjelent cikkek interneten is hozzáférhetőek: www.banyasz.hu • Kiadja a

Nyomdort Kft. • Telefon/fax: 06 29 497-859 • Felelős kiadó: Rabi Ferenc • ISSN 0133-6630